

Bugün devrimci, yurtsever güçlerin birbiriyle çatışmaya değil faşizme karşı Gezi İsyamı'nda ortaya çıkan enerjii ve öfkeyi örgütlemeye ve mücadeleyi ileri taşımaya ihtiyacı vardır.

Bu atmosfer içinde yaşanan can kayıplarının halkımızın canını acıttığı, yaktığı aynı zamanda devlete ciddi an-

lamda anti-propaganda malzemesi sunduğu ve devrimci, ilerici kamuoyu açısından önemli bir prestij kaybı yarattığı unutulmamalıdır.

Bu nedenledir ki, ilerici, devrimci ve yurtsever saflarda güvensizliği pompalayan pratiklere bir an önce son verilmelidir.

7 ay boyunca geniş kesimleri Gülen Cemaati'ne karşı polisiye operasyon yapacağına hazırladı. Kimlerin alınacağına dair listeler hazırlandı. Medyaya servis edildi. Evet, nihayet Erdoğan ilk hamlesini yaptı.

22 Temmuz'da Bayram arifesi

sayılacak ve "mübarek günlerin en mübareği" olan "Kadir Gece-si"nin tam arifesinde "Sahur Operasyonu"yla polis teşkilatının 115 "seçkin kadrosu"nu gözaltına aldı ve bir dizi yasal mevzuatı da çiğneyerek 31 tanesini ancak tutuklatılabildi.

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 112 Gerçekler devrimcidir!

7-13 Ağustos 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Bunların vebali ağır olacak!

Bunların geleneğinde "one minute"lerle göz boyama ama Siyonist İsrail'le tüm askeri ve ekonomik işbirliğini sürdürme sahtekarlığı vardır. Ve Rojava ile Filistin'de akan her kanda veballeri vardır. Ancak bu vebal, halkın eliyle bir gün boyunlarına elbet dolanacaktır!

Cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaşırken çitayı iyice yükselten Başbakan R. T. Erdoğan, Alevi ve Zaza kimliklerini aşağıladı ve bir devlet geleneğini tekrarladı: "Eyy efendi, bu ülkede cumhurbaşkanı adayı olacaksan tek millet anlayışını kabul edeceksin!"

Bu devletin tek geleneği, tekçi zihniyeti değildir elbette. Bunların geleneğinde IŞİD gibi çetelere her türlü desteği sağlamak ve Ortadoğu'yu kana bula-mak vardır. Bunların geleneğinde Kürt ulusu başta olmak üzere tüm milliyet, azınlık, inanç, cinsiyet ve cinsel yönelimlere düşmanlık vardır. Bunların geleneğinde insanın gülmesine duyulan haset vardır.

Özgür Gelecek'ten

Bu delilik durmalı! Peki kim durduracak!

Merhaba,

3. haftasını geride bırakırken, 2000'e yakın Filistinli'nin yaşamına mal olan İsrail saldırısı ile ilgili "dünya liderleri" nihayet açıklama yapmaya başladı. Daha önce "İsrail meşru müdafaa hakkını kullanıyor" diyerek, siyonizmin katliamına ortak olanlardan Birleşmiş Milletler, ilk kez İsrail'i kınayan bir açıklama yaptı. Neden? BM'ye bağlı bir Filistin okulu vurulmuş ve 10 kişi yaşamını yitirmişti. Binlerce insanın katledilmesini görmezden gelenler, 10 kişinin katledilmesini kınamakla yetindi ve "Bu delilik durmalı" dedi.

Halkların kanına, canına, tüm yaşamına mal olan bu vahşet durmalı! Ortadoğu'yu yeniden dizayn etmeye çalışan emperyalist akbabaların şımarık, haylaz bir çocuğun "deli hareketleri" olarak görülen bu kanlı oyun durmalı! Bunu da elbette başta Filistin halkı olmak üzere tüm dünya halklarının ortak mücadelesi durdurabilir. Biz de "delilikler" yapalım ve sahte kabaddayılıklarla Filistin'deki katliam ortaklığını gizlemeye çalışan TC devletinin ipini pazara çıkaralım ve sokakları Filistin ve Rojava isyanıyla kuşatalım! Serkeftin!

Göğün Yarısı

Köy çalışmasında "erk"siz...

☞ Sayfa 07

Gündem

"En üst direnme çizgisi": ...

☞ Sayfa 03

Kadınlardan öğrendiklerimizle kadınlara gitmeye devam!

☞ Yaşamın içinden/02

"Büyüme" teorilerine rağmen büyüyen tek şey işsizlik!

☞ İşçi-Köylü/04

Yüzyıla yazılmış bir direniş: FİLİSTİN!

☞ Tarihi/12

Munzur Festivali 14 yaşında!

☞ Festival/13-14

Kadınlardan öğrendiklerimizle kadınlara gitmeye devam!

MERYEM (MARİAM) BAKIRCIYAN (1925-2014)

Özgürlük ve demokrasi mücadelesinde ölümsüzleşen devrimci Armenak Bakırcıyan (Orhan Bakır)'ın annesi, hepimizin sevgili büyüğü MERYEM ANA'yı 29.07.2014 tarihinde İsveç Stockholm'de 89 yaşında kaybettik. Dikranagerd (Amed)'den İstanbul'a gelen, eşini kaybettikten sonra 7 çocuğuna hem analık hem babalık yaparak değerli evlatlar yetiştiren, devletin baskılarına mağrur ve gururlu katlanan, hayatının büyük bölümünü İsveç'te sürgünde, doğup büyüdüğü topraklara hasret ve öğlunun acısı içinde geçiren MERYEM ANA aramızdan ebedi olarak ayrıldı. Onurlu hatırası yüreklerimizde hep kalacak.

Başta ailesi olmak üzere, tüm dostlarına, sevenlerine sabır ve başsağlığı diliyor, saygıyla anıyoruz. Meryem ana 7 Ağustos 2014, Saat 11'de Norsborg Mor Circis Kilisesi, Borg vagen 9, Stockholm'de düzenlenecek cenaze töreni ile sonsuzluğa uğurlanacaktır.

(Avrupa'dan Armenak'ın arkadaşları)

Tayt giyme, haksız tahrik yapma!

Bir kadının "yemeğe az tuz koymasını", "civeli saat sormasını" bahane etme yeteneğine sahip erkekler, kadınlara şiddet uygulayıp onları katlediyorlarken; mahkemeler de verdikleri karar ve cezalarla bu katliamların önünü açmaya devam ediyor. "Toplum içinde kahkaha atmak"tan sonra artık hanemize bir "tahrik sebebi" daha girmiş oldu! **Tayt giymek!** Haydi hayırlı olsun kadınlar!

23 Ocak günü Erzurum'da, ayrılmak istediği eşi tarafından bıçaklanarak yaralanan D.K'nın açtığı davada, mahkeme, katil adayına "tahrik indirimi" yaparak 6 yıl 3 ay hapis cezası verdi. Yargılamayı yürüten Ağır Ceza Mahkemesi, gerekçeli kararında, D.K'nın otomobilde "hafif yana yatmış vaziyette oturması" ve "tayt giymiş olması"ni tahrik indirimi nedeni saydı. (Bir YDK'lı)

14. Munzur Doğa ve Kültür Festivali öncesinde **Yeni Demokrat Kadın** olarak yürüttüğümüz köy çalışması sürecini geride bırakırken; bu çalışmayı hedeflerimiz ve çıkarımlarımız doğrultusunda ele almak gerekmektedir. Çeşitli alanlarda yürütülen çalışmalarla beslenen Yeni Demokrat Kadın faaliyeti henüz kısa sayılabilecek bir geçmişi olmasına rağmen, ataerkil sisteme karşı yürüttüğü bütünlüklü mücadele yöntemiyle örgütlülüğünü güçlendirmektedir.

Bu kapsamda savaşın ve devrimci mücadelenin merkezlerinden biri olan Dersim bizler için, sistemin dayattığı burjuva feodal kültür ve beraberinde devrimci kültürün de yıllarca yeniden ürettiği eril zihniyetle mücadele açısından önemli bir yerde durmaktadır.

Dersim'de de çoğu kez "aile içi"nde kalan kadına yönelik şiddet yıllarca kadınların gizlediği; kimsenin bilmemesi, bilse bile söylememesi gereken bir sır gibi saklanmaktadır. Bunda kimi zaman kadınların bu noktada yeterince bilinç taşımaması ve şiddetin biçimlerinin görünmezliği etkili olurken; çoğunlukla toplum ve hatta devrimciler tarafından destek görmeme ya da ailedeki "devrimci" erkeğin teşhir edilmesiyle kurumun zarar görebileceği düşüncesi hakim olmuştur. Kadını kısıncasına alan bu anlayışta bir gedik açabilme, kadını yaşamın her alanında özne kılabilmek ve sistemin saldırılarının yoğun olduğu Dersim coğrafyasında kadınlardan doğru bir mücadele geliştirebilme düşüncesi Dersim'de bir köy çalışması örgütlememizin sebeplerindendir. Geçen yılki çalışmalara ilişkin yaptığımız değerlendirmeler ışığında örgütlediğimiz bu yılki faaliyetimizde ise yönelimimiz kadınlarla temasımızı artırarak, özgün bir kadın faaliyeti örebilmek ve çalıştığımız bölgelerde bir kadın faaliyetinin filizlerini yeşertilebilmek olmuştur.

Faaliyet sırasında kadınlarla kurduğumuz temas bizler açısından öğreticidir. Kadın sorununa ilişkin politikalarımızı, teorik düzlemde çıkarıp kitlelerle buluşturma anlamında bizlere önemli bir deneyim sunan köy çalışmaları, diğer yandan kitleye giderken yaşadığımız ortak dili tutturma problemini beraberinde getirmiş, fakat bu sorun da kısmi anlamda aşılmıştır.

"Ağlayan adam"dan kahkaha yasaklaması

H. Merkezi: Bir bayramlaşma töreninde konuşan Başbakan Yardımcısı **Bülent Arınç**, Türkiye'nin "ahlaki çöküntü" içinde olduğunu söyledi. Ergenlik yaşının düştüğüne(!) de vurgu yapan Arınç, Kur'an'ın yeniden yorumlanması gerektiğini belirtti.

Söz konusu ahlak olur da kadınlara mesajlar olmaz mı? "Yaşanan ahlaki çöküntüye" panzehir olarak "ahlaklı olmayı" tavsiye eden Arınç, toplumsal

Çalışmada en çok dikkat çeken nokta kadınların, yanlarında kadın veya erkek bir aile bireyinin veya bir devrimci bile olsa erkek bulunduğu, açılmakta sınırlı yaşamasıydı. Bu da bizlere özgün kadın çalışmasının sadece kadınlarla ve kadınların kendilerini açabilecekleri bir mekanizma oluşturarak yürütülmesi gerektiğini hatırlattı. Başlangıçta diyaloglarda çekimser duran kadınlar, sohbet ilerledikçe karşılıklı paylaşımlar ekseninde yaşadıkları sorunları bizlere ifade ettiler. Bu anlamda yürütülecek istikrarlı bir kadın çalışmasıyla kadınların bize olan güveninin artacağı, bizlerle beraber çözüm endeksli tartışmalar yürütebileceği

Yeşilyazı

ortadadır. Deneyimsizlikten kaynaklı yaşanan tüm sıkıntılara rağmen kadınlara ısrarla gitmek hedefimiz olmalıdır.

Çalışmalar sırasında aldığımız eğitim çalışmaları ise, bileşenin kitleden öğrendiklerini teoriyle birleştirip yeniden kitleye gidebilmesini sağlamış ve çalışmamıza ivme kazandırmıştır. "Kadınca haller" olarak da ifade edebileceğimiz özgüven ve inisiyatifsizlik sorunlarına değindiğimiz içe dönük bu çalışmamızda, pratikte yaşadığımız sorunlarla örneklemeler yapmamız, bunların tespitini ve müdahale edebilme gücünü beraberinde getirmiştir. Kitleyle beraber kendimizi de örgütlediğimiz bu çalışma tarzı bizler açısından oldukça olumlu geçmiştir.

Faaliyetimizin somutlandığı alanlardan ilki 20 Temmuz'da kadın cinayetlerine dönük gerçekleştirdiğimiz eylem olmuştur. Ovacık'ta sadece kadınların yaptığı ilk eylem olan yürüyüş, kadınların soruna dair duyarlılığını örgütleyen bir pozisyonda olmanın yanı sıra kendilerine olan güvenlerini artıran bir yerde

durmuştur. Eylem sonrasında kadınların bizlere dönük olumlu tepkileri de bunun bir yansımasıdır. Fakat eyleme katılan kadınların genel olarak Ovacık dışında yaşayan kadınlar olması ve yine bu kişilerin anlatımıyla bizzat şiddet mağduru kadınların eylemi kenardan izleyerek gelme cesaretini gösterememiş olması can alıcı bir yerde durmaktadır.

Benzer bir örnek Yeşilyazı Köyü'nde düzenlediğimiz film gösteriminde de yaşanmıştır. Esasta ulaşmaya çalıştığımız kadın kitlesi olan Ovacıklı kadınları yaşadıkları sorunlara karşı örgütlemek esas hedefimizken; henüz yeni başlattığımız çalışmamızın bu sonucu vermesi

hayalperestlik olacaktır. Fakat buna karşın, yürütülen tartışmalarda kadınların sorunlara dair tartışmaları kendi yürütmeleri çalışmamız açısından umut vericidir. Başka bir köyde ise, etkinlik önceki çalışmalarımızda aldığımız tepkiler olumlu olmasına karşın etkinliğe katılımın düşük olması, farklı ele alışı gerektiği bir deneyim olmuştur. Kadınlarla bir ilgisi bulunmamasına rağmen köyün erkekleri arasında yaşanan bir dargınlık kadınları kutuplaştırmıştır. Bizim de; kadınlarla olan diyalogumuzu geliştirerek çözüme katkıda bulunma refleksi göstermemiz gerekirken atıl kalmamız kadın sorununun bir diğer boyutudur.

Her iki durumda da istikrarlı ve kolektif bir çalışmanın başarıya ulaşması kaçınılmaz. Bu anlamda tecrübesiz ve teknik meselelerde görece örgütsüz olduğumuz bu çalışmayı, daha hazırlıklı ve daha örgütlü olarak süreklileştirdiğimizde hedeflerimize ulaşacağımız açıktır. Bundan sonraki aşama kadınlardan öğrendiklerimizle bir sıçrama yaratarak yeniden kadınlara gitmek olmalıdır. (Bir YDK'lı)

cinsiyet rollerine uygun olarak erkeklerle yalan söylemeyen, ailesine bakan bireyler olmayı öğretti. Kadınların ise yaşama sınırını çizdi; "Herkesin içerisinde kahkaha atmayacak". Yolsuzluklardan dolayı yüzü hafifçe bile kızarmayan burjuvazinin temsilcilerinden

"ağlayan adam" Arınç, kadınların "ahlak sınırını" "Nerede öyle yüzüne baktığımız zaman yüzü hafifçe kızarmayacak, boynunu öne eğebilecek, gözünü bizden kaçırabilecek iffet sembolü hayâ sembolü kızlarımız. Kadın iffetli olacak. Mahrem-namahrem bilecek. Herkesin içerisinde kahkaha atmayacak" sözleriyle belirledi.

Arınç'ın yaptığı açıklamanın ardından sosyal paylaşım sitelerinde kadınlardan tepki yağmuru yaşandı. Kadınlar, kahkaha atarken çekilmiş fotoğraflarını paylaşarak Arınç'ın açıklamalarını protesto etti.

“EN ÜST DİRENME ÇİZGİSİ”: BOYKOT!

Türkiye Cumhurbaşkanlığı seçimlerine doğru yol alırken, hem ülke içinde hem de dışında yaşanan gelişmelerle hareketli bir yaz süreci yaşamaya devam ediyor. Ülke içinde 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonlarını gerçekleştiren kolluk kuvvetlerinin ellerine kelepçe takılarak “terörist” olarak gözaltına alınması, AKP’nin bir “intikam operasyonu” olarak görünse de, operasyonun Cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesinde gerçekleştirilmesi sadece, bununla sınırlı olmadığı anlamına gelmektedir. Operasyonun “paralel yapı” adı altında aylardan beri hazırlanan bir alt yapıyla sürdürüldüğü ve daha da yayılacağı anlaşılmaktadır. R. T. Erdoğan Çankaya’ya kaçmadan önce Cemaat’e yönelik son bir hamle yapmakta, öte yandan seçimler öncesinde kendisine yönelik olası yeni ifşaatların önü alınmak istenmektedir.

TC devleti içinde, hakim sınıf klikleri arasında mücadelenin tüm hızıyla devam ettiği ve bu anlamıyla “devlet krizi”nin sürdüğü bir aşamada; TC devletinin çevresinde de önümüzdeki süreci birebir etkileyecek gelişmeler yaşanmaktadır. Bunlardan birisi, ABD-Avrupa Birliği, Rusya ekseninde yaşanan ve **Ukrayna’da somutlanan** mücadeledir. Ukrayna’da düşürülen Malezya uçağı ve bu nedenle emperyalistler arasında yaşanan dalaşın yeni boyutlarda devam etmesi, -her ne kadar Türk hakim sınıfları ve onların medyası tarafından pek görülmesi de- önümüzdeki sürecin önemli gündem maddelerinden biri olarak ortaya çıkacak gibi görünüyor. Emperyalizmin bir yarı-sömürgesi olarak TC’nin, emperyalist klikler arası dalaştan ve bunun ürünü olan gelişmelerden etkilenmemesi düşünülemez.

Bir diğer son derece önemli gelişme, Suriye, Irak ve Ortadoğu bölgesinde yaşananlardır. Ortadoğu kaynamaktadır. İsrail Filistin’e saldırmaya devam etmektedir. Suriye ve Irak’ta yaşananlar, yeni bir Kürt devletinin kuruluşu vb. gündemdedir. Kendisine İslam Devleti adını veren IŞİD terör örgütünün Musul’u ele geçirmesi ve ardından da Suriye Kürdistanı (Rojava) Kobanê kantonuna yönelmesi vb. gözlerimizin önünde cereyan ediyor.

Ortadoğu coğrafyasında yaşananlar bize, birincisi kah şiddetlenerek, kah azalarak da olsa “silahların ve bombaların konuşmaya” ve tüm bölgeye yayılmaya devam edeceğini gösteriyor. TC devletinin Rojava sınırında yaşanan çatışmaları, üç askerin ölmesini vb. Rojava Kürtlerine havale etmesini, tarihsel Kürt düşmanlığından öteye, bölgede sınırlılığının ve çaresizliğinin ürünü olarak görmek gerekir.

Emperyalistler ve bölgedeki yerel işbirlikçi uşak güçleri, işçi sınıfına ve halklara yönelik saldırılarında tavizsizdirler. Başta silahlı örgütlenmeler olmak üzere kendi inisiyatif ve denetimi dışında varolan her harekete, her oluşuma -kah doğrudan kah dolaylı olarak örgütlediği taşeronlarla- yönelmekte bir an bile tereddüt etmemektedirler.

“Birlik, beraberlik ve kararlılıkla” halk düşmanlığına devam!

Türk hakim sınıfları hem ülke içinde hem de ülke dışında kendi sınıf çıkarları için her türlü yol ve yöntemi denemekten geri durmamaktadır. TC’nin “bir numaralı şefi” Erdoğan, bir yandan hem Türkiye ve T. Kürdistanı’nda hakim sınıfların güzide bir temsilcisi olarak saldırılarını sürdürürken; başta Suriye olmak üzere bölgede, -hem emperyalistlerin hem de kendi sınıfının politik çıkarları için-, bölge haklarına katliam, gözyaşı, sömürü, yoksulluk, göç vb. getirmeye devam etmektedir.

Fıtratlarında işçi sınıfı ve halk düşmanlığı olanlar, icraatlarını başarıyla devam ettirmektedirler. Nitekim içeride “teröre çözüm” yasaları çıkarılarak, Rojava’da Kürtlere saldırılar IŞİD çetesine her türlü yardımı yapmakta beis görmemektedirler. “Herkesi saf, bir kendilerini akıllı sanan” AKP kadroları; silahlar konuşmayınca Türkiye’deki Kürt ulusal sorununun halolduğunu düşünmektedirler. Onlara göre tepki yoksa, itiraz yoksa sorun da yoktur! Ne de olsa “Reis”leri Erdoğan, vakti zamanında bir Kürt işçinin Kürt meselesine dair sözlerine “düşünmezsen yoktur” diye yanıt vererek meseleyi çözmüştü. Meseleleri böyle “çözen”(!) Erdoğan; yine o bildik türküyü söylemeye devam etmekte ve seçim meydanlarında HDP’yi hedef alarak, “kongresinde Türk bayrağı olmayan bir partinin parlamentoda yeri yok” diye höykürmektedir. Ve yine “silahlar olmasa aldıkları oyun yarısını bile alamaz” diyerek, HDP’nin mecliste olmaması gerektiğini buyurmaktadır. (19-07-14)

Başta Kürt meselesi olmak üzere, hem ülke içinde hem de ülke dışında cereyan eden bütün gelişmeler, sınıf hareketi iddiasında bulunanlara net olarak şunu gösteriyor. Hakim sınıflar, başta işçi sınıfı olmak üzere, çeşitli ulus ve milliyetlerden, mezheplerden Türkiye halkına yönelik saldırılarına tüm hızıyla devam etmektedirler. Hatta denilebilir ki kendi içlerinde yaşanan dalaş nedeniyle daha pervasız, daha yüzsüz ve daha pişkindirler. Gezi İsyanı ve ardından 17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonları, yerel seçim süreci ve “paralel yapı” operasyonları, “teröre çözüm” yasaları ve Rojava’ya yönelik saldırganlığın devam ettirilmesi vb. bu “kararlılığın” somut göstergesidir. Cumhurbaşkanlığı seçimleri de bu saldırı düzeninin kendini yeniden üretmesi bağlamında bir başka versiyonudur.

Bu ise başta Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden Türkiye halkının çıkarlarını savunanlara; kendi gündemlerinde ısrarlı olmalarını dayatıyor. Nedir bu gündem? Örneğin an itibarıyla ülkemizde işçi sınıfının başta “taşeron düzeni” olmak üzere, kendisine dayatılan çalışma yaşamına karşı mücadelesinin yolu örgütlenmesinden ve mücadele etmesinden geçiyor. Örneğin bugün yoksul ve emekçi halk gençliği-

ne dayatılan uyuşturucu tuzağına karşı durmanın yolu mücadele etmekten geçiyor. Alevi gençliğinin yok sayılan en demokratik taleplerini elde etmesinin yolu mücadeleden geçiyor. Kadınların kurtuluşu, -ve erkek şiddetini bertaraf edebilmeleri başta olmak üzere-, gerçek anlamda özgürleşmesinin yolunun, kendi örgütlenmelerini oluşturmaları ve mücadele etmelerinden geçtiğini söylüyoruz. Örneğin Kürt gençliğinin devrimci enerjisini Özgürce Ayrılma Hakkı’nı reddeden, demokratik bir talep olan “demokratik özerklik” politikasına kanalizasyonla doğru bulmuyoruz. Bu talebi demokratik ama yetersiz ve niha-yetinde “çözumsuz” buluyoruz. Örnekler çoğaltılabilir.

Bunların gerçekleştirilebilmesinin yolunun, an itibarıyla örneğin Gezi’den itibaren halk kitlelerinin ileri kesimlerinde görülen düzen dışı eğilimlerin güçlendirilmesinden, bu yönelimin teşvik edilmesinden geçtiğini söylüyoruz. Halk kitlelerinin ve özellikle halk gençliğinin, Gezi İsyanı vesilesiyle somut olarak gördüğümüz düzen dışı yöneliminin, Cumhurbaşkanlığı seçimleri vesilesiyle düzen içine çekilmesine itiraz ediyoruz.

Radikal demokrasi değil devrimci demokrasi!

Bu arada koştura koştura Cumhurbaşkanlığı seçimlerine katılanların, üstelik bunun “cumhurbaşkanlığı seçimine girerek ezilenlerin egemenlere karşı cepheleştirilmesi doğrultusunda işlevsel bir devrimci taktiğin uygulanışı” olduğu hayallerine kapılan kimi dostlarımızı anlayabiliyoruz. İçinde buldukları kuyudan gökyüzünü görüyor ve taktik belirliyorlar. An itibarıyla içinden geçtiğimiz sürecin özelliklerinden hareketle Cumhurbaşkanlığı seçimlerini boykot edenleri, “apolitik bir pozisyona sürükleniyor, andaki devrimci fırsatı ıskalıyor” olarak tanımlamaları tek cümleyle; bu dostlarımızın kendilerini seçimlere çok kaptırmalarıyla ve kuyunun ağız kadar olan taktikleriyle açıklanabileceğini düşünüyoruz.

Bizim gökyüzümüz, Gezi İsyanı’yla daha bir genişlemiştir. Sokağa çıkan ve uzun bir süre de terk etmeyen halkın, devrimci gençliğin düzen dışı yönelimini, özlem ve taleplerini, korku ve kaygılarını, boykotla dile getirebileceklerini düşünüyoruz. Böyle bir tutumu tarihsel süreç içinde son derece önemli, tayin edici bir tutum olarak, Gezi İsyanı’na selam eden devrimci bir eylem olarak görüyoruz.

Durum buyken Gezi İsyanı’yla birlikte açığa çıkan “devrimci yönelimi”, “düzen dışılığı”, “bu politikacılar adam olmaz”ı vb. güçlendirmek için boykot çağrısı yapılmasını, “kuyunun dibindeki kurbağa gibi” değerlendirenler örneğin seçimler ikinci tura kaldığında ne yapacaklar? “Apolitik bir pozisyona” mı sürüklenmiş olacaklar? An itibarıyla boykot tavrını apolitik olarak değerlendirmek, apolitik bir yaklaşım ya da kendi bağımsız çizgisini kaybetmekle açıklanabilir ancak!

Aklımıza bir başka vesileyle de olsa K. Marks’ın Kapital’deki “cehennem giden yolun iyi niyetlerle döşenmesi” ifadelerinden de hareketle, Lenin’in söylediği “cehenneme giden yol, iyi niyetle döşenmiştir ve bu durumda, iyi niyet, kişiyi ‘en az direnme çizgisine’... kendiliğinden sürüklenmekten kurtarmaz” sözleri gelmektedir. (Lenin, Ne Yapmalı, s. 96) Devrim meseleleri, sınıf ve halk sorunları vb. gündeme geldiğinde kesinlikle tavizsiz! Seçimleri ilkesel değerlendirmiyoruz. Marksitlerin her türlü mücadele yöntemini kullanabileceğini düşünüyoruz. Ancak bu mücadele yol ve yöntemlerinin yere ve zamana, devrimci duruma uygun olması gerektiği, devrimi geriletken değil, ilerleten bir araç olarak ele alınması gerektiğini düşünüyoruz.

Bu nedenle Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde “iyi niyetli” değiliz. Bu seçimlerden hareketle devlet aygıtının demokratikleştirileceği yanılgısı içinde hiç değiliz. Üstelik seçimlerin halk kitlelerinin bir kısmında somut olarak görülen, düzen dışı eğilimlerin bu seçimler vesilesiyle düzen içine çekilme tehlikesi olduğunu da düşünüyoruz.

Boykot tavrımızla ülkemizde devrimci mücadeleyi yükseltme çağrısı yapıyoruz. Sadece ülkemizde değil, yarıbaşımızdaki Rojava’yla dayanışmanın da boykot taktiğimizle uyumlu olduğunu düşünüyoruz. Rojava’yla dayanışmayı sadece pankart asıp, basın açıklamaları ve eylemler düzenleyerek değil aynı zamanda doğrudan direnişe örgütlü katılım sağlayarak da hayata geçirmeliyiz. Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı seçimlerini boykot politikamız, mücadeleyi büyütme, kitlelerin düzen dışı yöneliminde ısrar ve somut bir adres göstermek iken, bu politikayla son derece uyum içinde Rojava’yla dayanışmayı da içermelidir. Kürt ulusal hareketinin Türkiye’de uzlaşma, müzakere Rojava’da direniş çizgisi içinde olması, onun kendi politikasıyla ilgilidir. Türkiye’deki Kürt ulusal sorununun gerçek anlamda çözümünün radikal demokrasi ile değil, devrimci demokrasiyle olacağını öteden beridir savunduk. Bu görüşümüzde ısrarcıyız. Nitekim tam da bu nedenle Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı seçimlerini boykot ediyor, TC devletine yönelik mücadelenin yükseltilmesi zorunluluğundan bahsediyoruz.

Bununla bağlantılı olarak, TC devletinin doğrudan rolü olduğu kuşkusuz götürmez olan IŞİD çetesinin Kobanê ve Rojava saldırılarına karşı dayanışma içinde olunması gerektiğini, bu görevden bir an bile geri durulmaması gerektiğini söylüyoruz. Boykot çağrımızda, Roboski’nin yanına Soma’yı koyuyoruz! Ethem Sarıgül’ün yanına Medeni Yıldırım’ı! Berkin Elvan’ın yanına İbrahim Aras’ı! Tüm bunların hesabının Cumhurbaşkanlığı seçimlerine katılarak değil, mücadele saflarını güçlendirerek yanıt olunacağını düşünüyoruz. Radikal demokrasi değil, devrimci demokrasi, halk demokrasisi çağrısı yapıyoruz.

Rize'de HES inşaatı yakıldı

H. Merkezi: Rize'nin İkizdere İlçesi Şimşirli Köyü'nde bulunan Şimşirli Hidroelektrik Santrali şantiyesi ateşe verildi. Şantiyede faaliyet 2 ay önce jandarma saldırılarına rağmen gerçekleşen protestoların ardından durdurulmuştu.

Gerçekleşen yanma olayı ile birlikte, Şimşirli HES şantiye sahasındaki konteyner ile araç ve gereçler, büyük zarar gördü. Konteynerde bulunan proje evrakı yandı, araç ve gereçler kullanılamaz hale geldi. Enerji şirketinin sahibi İlyas Ekşi, yaptığı açıklamada protestoların ardından şantiyede faaliyetin zaten durdurulmuş olduğunu vurgulayarak hasarın boyutunun yaklaşık 1 milyon TL civarı olduğunu belirtti.

Yenişehir'da taş ocağı direnişi!

H. Merkezi: Bolu'nun Mudurnu İlçesi'ne bağlı Yenişehir Köyü sakinleri evlerine yaklaşık 500 metre uzaklıkta bulunan taş ocağının içme suyu hattına ve bitki örtüsüne zarar vereceği endişesiyle iki aydır eylemde. "Suyumuza, köyümüze, doğamıza sahip çıkıyoruz", "Taş ocağına hayır" yazılı pankartlar altında taş ocağına giden yolun girişinde nöbet tutan köylüler, araçların geçişine izin vermiyor.

Mudurnu Kent Konseyi Başkanı da olan köylülerden **Mehmet Cantürk** eylemlerine 60 gündür devam ettiklerini belirterek, "Burası köyün su kaynağına 357 metre uzaklıkta. Çocuklarımız kir pas içerisinde bir köy bırakmak istemiyoruz. Biz çocuklarımızın geleceğinin mücadelesini veriyoruz. 60 gündür devam eden isyana, feryada yetkililerin ses veremelerini istiyoruz" dedi.

"Büyüme" teorilerine rağmen büyüyen tek şey işsizlik

İşsizlik sistemin sürekli ürettiği bir olgu olduğu gibi ekonomik krizlerin de temel göstergelerindedir. Kriz devam ederken artan işsizlik ve yoksulluğun boyutu bunu çok açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Dünya Bankası'nın krizin sona erdiği ve belirgin bir ekonomik büyümenin başlayacağı tahminlerinde bulunmasına ve Türkiye'nin de 2014'te büyüme artışının beklendiği ülkeler arasında yer aldığını söylemesine rağmen işsizlikte dikkate değer bir düşüş söz konusu değil. Tam tersine dünyada ve Türkiye'de işsizlik ve buna bağlı olarak yoksulluk artmaya devam ediyor.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO), işsizlik oranlarına ilişkin bir rapor yayımladı. Raporda AB ülkelerinde ve gelişmiş ülkelerde 2013'te istihdamda herhangi bir artışın söz konusu olmadığı, 2013'te 5 milyon yeni işsiz işsizler ordusuna katıldığı belirtiliyor. ILO'nun açıkladığı tabloya göre, dünyada işsiz sayısı 202 milyona ulaşmış durumda ve bu sayının 2018'e kadar 13 milyon artarak 215 milyona ulaşacağı tahmin ediliyor. Ayrıca 15-24 yaş arası genç nüfusta işsiz sayısı 80 milyonu aşıyor. Söz konusu raporda, 375 milyon çalışan işçinin günde yalnızca 1.25 dolarla geçinmeye çalışmak zorunda kaldıkları verisi de yer alıyor.

TÜİK'in rakamlar neden düşük görünüyor?

Tüm dünyada işsizlik oranları artarken, Türkiye'de de durum farklı değildir. 2013 yılı başında işsizlik oranlarını açıklayan TÜİK, gerçek oranları olduğundan çok daha düşük göstermişti. AKP hükümeti de yaptığı açıklamalarla bir taraftan işsizlik korkusunu dile getirmiş, diğer taraftan da TÜİK'in yayımladığı sahte rakamları gerçekçi çıkarmaya çalışmıştı. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik ise, "İşsizlik yok, iş beğenmeme var, işçiler iş bulamıyor dememeli" diyerek işsizliğin varlığını bile reddetme yüzölçümü göstermişti.

İş arama kanallarını üç ay kullanmayanlar, iş arama umudunu yitirenler, geçici ve part-time işlerde çalışanlar, tarımda çalışan gizli işsizler, ev kadınları vb. işsizlik oranlarına dahil edilmediği için işsizlik oranları gerçekte var olanlardan çok daha düşük çıkıyor. TÜİK'in bu yöntemleri kullanarak açıkladığı Ekim ayı verilerine göre işsizlik önceki yılın aynı ayına göre 0,6 puan artarak % 9,7'ye yükseldi. Bu da 202 bin kişinin işsizler ordusuna katıldığı anlamına geliyor. Yine TÜİK rakamlarına göre tarım dışı işsizlik artarak % 11,9 olurken 15-24 yaş grubu genç işsizlik oranı 1,2 puanlık artışla % 19,3'e yükseldi. Devletin resmi kurumu TÜİK bile her türlü hileli hesap-

lamaya rağmen işsizlik oranlarındaki artış gizleyememektedir. Ne var ki, gerçek rakamlar da sürekli hasıraltı edilmektedir. Bu nedenle de sendikaların yayınladıkları işsizlik verileri ile TÜİK'in açıkladığı rakamlar arasında her daim belirgin bir fark çıkmaktadır.

DİSK-AR'ın açıklamaları gerçeği ortaya koyuyor

Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü'nün (DİSK-AR) açıkladığı rapora göre, umudu olmadığı halde veya çeşitli nedenlerden dolayı üç aydır iş arama kanallarını kullanmayan ve bu nedenden dolayı işsiz sayılmayanlar dahil edildiğinde ortaya çıkan işsizlik oranı %15,5'tir. Bu da 4 milyon 698

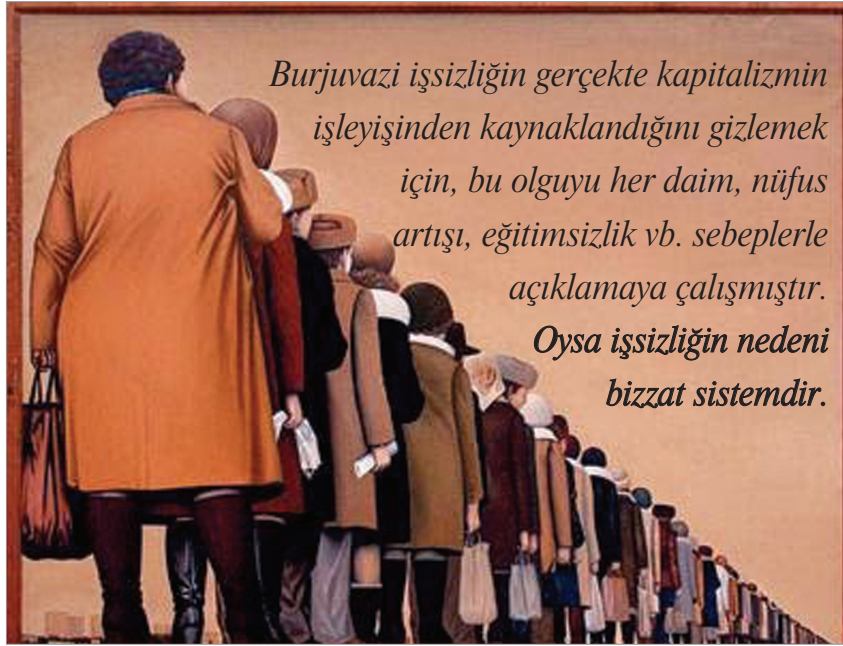
civarındadır. Ancak sanayinin ve nüfusun yoğun olduğu büyük kentlerde de bu oran düşük olmayıp, İstanbul'da % 13,4, İzmir'de % 19,2 Adana ve Mersin'de % 20, Kocaeli, Sakarya ve Düzce'de yüzde 12,2 düzeyindedir.

Burjuvazi işsizliğin gerçekte kapitalizmin işleyişinden kaynaklandığını gizlemek için, bu olguyu her daim, nüfus artışı, eğitimsizlik vb. sebeplerle açıklamaya çalışmıştır. **Oysa işsizliğin nedeni bizzat sistemdir.**

Dünya Bankası'nın bazı ülkeler için güçlü büyüme tahminlerinde bulunması, o ülkelerde daha fazla işçinin istihdam edildiği yanılsamasına yol açmamalıdır. Kriz koşulları işçi sınıfının örgütsüzleştirilmesi, ücretlerin düşürülmesi, iş saatlerinin uzatılması, katliam düzeyinde iş kazalarının yaşanması pahasına sürdürülebilir.

Burjuvazi ne derse desin ekonomik kriz sürüyor. Bu da burjuvazinin işçi sınıfının ekonomik ve sosyal haklarına daha fazla saldırması anlamına geliyor. İşçiler sağlıksız ve güvencesiz iş koşullarında, düşük ücretlerle günde 10-14 saat köle gibi çalıştırılıyor. Yürüyen emperyalist savaş ve kriz koşulları nedeniyle milyonlarca insan buldukları yaşam alanlarından kopararak göçe zorlanıyor ve köleliğe itiliyor.

Yakın dönemde Kuzey Afrika'da yaşanan halk ayaklanmaları tam da bu derin çelişkilerin bir sonucudur. Krizle birlikte artan işsizlik ve yoksulluk sonucunda başta Kuzey Afrika ülkelerinde olmak üzere birçok ülkede kitlesel ayaklanmalar baş göstermişti. Başta Yunanistan olmak üzere İspanya, Portekiz, İngiltere ve Fransa olmak üzere pek çok Avrupa ülkesinde kitlesel işçi eylemleri yaşanmaya devam etmektedir. Bu yüzden burjuvazinin kurumları ve temsilcileri her türlü yalan dolana başvurmak suretiyle ekonomik krizden çıkıldığı, işlerin düzelmeye başladığı izlenimini yaratmaya, böylelikle de işçi sınıfının öfkelerini dizginlemeye çalışmaktadırlar.

bin kişinin işsiz olduğu anlamına gelmektedir. Gizli işsiz olan ve eksik istihdam edilenler de eklendiğinde, işsizlik oranı % 18,6'a, işsiz sayısı ise 5 milyon 644 bine çıkmaktadır. Bir yıllık süre zarfında yeni istihdam edilen işçi sayısı yalnızca 139 bindir.

Bunun yanı sıra, tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de işsizlik oranları kadın ve genç nüfusta yaklaşık iki kat fazladır. DİSK-AR'ın raporuna göre, kadınlar için geniş tanımlı işsizlik oranı % 28, gençlerde ise % 24'tür. Ayrıca şehirlere göre de işsizlik oranları farklılık göstermekte ve bazı bölgelerde oldukça yüksek çıkmaktadır. Örneğin Mardin, Batman, Şırnak ve Siirt'te işsizlik oranı % 34

Beşiktaş Belediyesi'nde direniş çadırı

İstanbul: BELTAŞ AŞ işçilerinin iş feshi bildirimlerinin geri çekilerek, toplu sözleşme haklarını kullanmak ve başka bir taşeron firmaya geçmeden BELTAŞ işçisi olarak çalışmaya devam etmek için verdikleri mücadele sürüyor.

23 Temmuz günü revlerini belediye binası önünde çadır kurarak sürdüren ve Genel-İş Sendikası'nın önlüklerini giyen ve şapkalarını takan işçiler, "Sözleşme hakkımız engellenemez", "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" sloganlarıyla çevredekilerin alkışları eşliğinde belediye binasının

önüne geldiler. Burada konuşma yapan şube başkanı, "Yaptığımız görüşmeler sonunda yeterli bir cevap alamadık ve mücadelemizi sonuna kadar sürdüreceğiz" dedi. Daha sonra belediye binası önüne "Sendika hakkımız engellenemez-Beltaş İşçileri" yazılı pankartları astı.

Erzincan halkı, HES'lere karşı eylemde!

Erzincan'ın Kemah ilçesinin İncedere, Sarıyazı, Gaban Vadisi mevkiinde devlet beslemesi şirketlerinden olan Akenerji şirketinin yapmak istediği HES'e karşı doğasının, kültürünün, yaşam alanlarının yok olmasını istemeyen İstanbul ve Erzincan

merkezden destek amaçlı gelen kitle Kemah halkıyla birlikte basın açıklamasına katıldı. Yaklaşık yüz araçlık bir konvoyla iki bine yakın insanın katıldığı HES eylemi Gizli Bahçe piknik alanında gerçekleşti. Alana giderken birçok noktada ve alanın gi-

rişinde jandarmalarında beklediği görüldü.

Avukatlardan ve Deliçay Platformu'nun üyelerinden edindiğimiz bilgilere göre yarılama sürecinde şirketin bölgedeki HES çalışmaları durdurulmuş durumda.

(Erzincan Partizan okurları)

Devlet halkın zeytinliklerini yok etmek istiyor

Dünya pazarında yeri olan "şark tütünü" emperyalist şirketlerin çıkarları için kurban edildi. Şeker pancarı ve tütünün AKP eliyle sonunun getirilmesi ile birlikte, yaşamını devam ettirmek için binbir güçlük yaşayan köylüler, ayakta kalabilmek için zeytinciliğe yöneldi.

Anadolu'nun bereketli topraklarında 6 bin yıldır yetişen zeytin ağaçları AKP hükümetinin (yeniden) saldırısı ile yok olma riski altında. Yaklaşık 10 milyon insanın geçim kaynağı olan zeytinlikler, meclise getirilen yasa ile birlikte enerji ve maden arama şirketlerinin talanına açılarak yeni rant alanları haline getirilmek isteniyor. Köylü düşmanı AKP tarafından daha önce 5 kez gündeme getirilen yasa tasarısı her defasında bölge köylüleri ve çevreci örgütlerin ortak mücadelesiyle geri püskürtülmüştü. Zeytin ağaçlarının yanı sıra zengin yer altı kaynaklarına sahip bu alanlar çok uluslu emperyalist şirketlerin iştahını kabartmış, hiçbir zaman da gündemlerinden düşmemiştir.

Enerji Bakanı Taner Yıldız'ın bizzat yürüttüğü kulis çalışmaları ile tekrar meclisin gündemine getirilen yasa, Tarım Bakanlığı'nın yetki alanında olmasına rağmen, Tarım Bakanlığı bypass edilerek, Bilim ve Teknoloji Komisyonu'nda görüşüldü. Bu yasanın kabul edilmesi halinde 25 dekarın altında kalan zeytinlikler, bundan sonra "zeytinlik vasfını yitirmiş normal arazi" kabul edilerek enerji, maden, doğalgaz, petrol işletmeleri gibi doğaya kimyasal madde salan, toprağı geri dönüşü-telefisi imkansız bir şekilde kirleterek yok eden tesislerin kurulmasına neden olacak. Bunların yanı sıra zeytinlikler konut için TOKİ'ye, AVM'ler için özel sermaye gruplarının talan ve yağmasına da açılacak.

Türkiye'de Ziraat Odaları Birliği'nin açıklamalarına göre, 500 bin aile, 10 milyon insan geçimini zeytinlikten sağlıyor. Zeytinliklerin büyük bir bölümü Ege, Akdeniz ve Marmara bölgelerinde. Bu bölgelerde yaşayan köylülerin zeytinlikleri 2 ila 10 dekar arası. 25 dekarın altında kalan alanların yapılaşmaya çalışması ile birlikte, başta Türkiye'nin en önemli zeytin

bölgesinden biri ve aynı zamanda doğal yaşam alanı olan Edremit Körfezi, büyük bir tehdit altına girecek, Ayvalık bölgesinde bulunan zeytinliklerin ise yüzde 60'ı 25 dekarın altında, 2 ila 10 dekar arası büyüklükte olduğu için buralar da yapılaşmaya açılma riski ile yüzyüze kalacak.

Bu alanların yapılaşmaya açılması sadece enerji ve maden şirketlerinin talanına olanak sağlamakla kalmıyor, aynı zamanda nükleer tesislerin açılmasını da kolaylaştırıyor.

TBMM komisyonunda konuşan Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı müsteşarı İlker Sert'in "eğer kanun bugünkü haliyle kalırsa, nükleer santral için, inşaat ruhsatı almak ciddi anlamda tehlikeye girer. Zeytinlikler nedeniyle 20 milyar dolarlık bir santral için ruhsat alamama riskiyle karşı karşıyayız" sözleri hükümetin bu yasa 6. kez meclise neden getirdiğini açıklıyor. Akkuyu'ya yapılmak istenen nükleer santral çevresindeki 2 ila 23 dekar arası değişen zeytinlikler nedeniyle yapılamıyor. Basına yansıdığına göre "Mevcut haliyle zeytinlik alanlara 3 kilometre mesafede kimyevi atık bırakan, toz ve duman çıkaran tesis yapılmasını engelleyen zeytin yasası, yapılmak istenen santral çevresindeki 2,7, 10 ve 23 dönümlük üç adet zeytinlik alan yüzünden, Mersin Akkuyu Nükleer Santral inşaatı için gerekli izinleri alamayacaklar". (05.07.2014, Birgün)

Bu yasanın mecliste yasalaşmasıyla birlikte "acele kamulaştırma" yetkisi ile müdahale edilerek Akkuyu nükleer santralinin önündeki engeller kaldırılmış olacak. "Acele kamulaştır-

ma" yetkisi 2014 yılında AKP hükümeti tarafından 39 HES, 5 baraj, 31 rüzgar enerjisi santrali, 41 enerji iletim hattı için kullanıldı.

Türkiye zeytin üretiminde yüzde 10.97'lik oranla dünya dördüncüsü. Zeytin arazilerinin tarımdaki payı yüzde 3.5. 2000 yılında 97 milyon 770 bin zeytin ağacı varken, 2013 yılında sayı 167 milyon 30 bine çıktı.

"Çok Uluslu Şirketler (ÇUŞ)"ın tarım alanındaki yarı-sömürge ülkelere açıktan müdahaleleri, Türkiye'de AKP'nin yönetime gelmesiyle birlikte uyguladığı köylü düşmanı tarım politikaları, köylüleri büyük bir açlık sarmalı içine itmiş, her gün biraz daha yoksullaştırmıştır. Bizzat Erdoğan'ın özel çabalarıyla Türkiye şeker pazarında tekel haline gelen Cargill firması, NBS (Nişasta Bazlı Şeker) üretimiyle, şeker pancarını öldürdü. Aynı şekilde tütüne özel kotalar konularak ekimi durduruldu. Dünya pazarında yeri olan "şark tütünü" emperyalist şirketlerin çıkarları için kurban edildi. Şeker pancarı ve tütünün AKP eliyle sonunun getirilmesi ile birlikte, yaşamını devam ettirmek için binbir güçlük yaşayan köylüler, ayakta kalabilmek için zeytinciliğe yöneldi.

Dün şeker pancarı ve tütünü elinden alınan köylülerin bugün zeytinlikleri hedef oluyor. 5 kez püskürtülen zeytinliklerin sonu demek olan bu yasa aynı kararlılıkla ve ortak mücadeleyle püskürtülebilir/püskürtülecektir. Emperyalist yağmacıların topraklarımızı elimizden almalarına izin veremeyecek, işçilerin, köylülerin birlik-mücadele-zafer şiarıyla topraklarımızı za göz dikenlere dur diyeceğiz.

Köylüden maden yolu eylemi

H. Merkezi: Artvin'e 35 kilometre uzaklıktaki Oruçlu köyünde evler ve araziler, Deriner Barajı nedeniyle birkaç yıl önce kamulaştırıldı. Ancak eski köylerini Deriner barajının sularına kurban veren Oruçlu sakinlerinin sorunları bitmek bilmedi.

Köylüler, bu kez de maden ocağı yolunun köyün ortasından geçirilmek istenmesiyle adeta şok yaşadı. Halk, köye 15 kilometre uzaklıktaki Cerattepe'de faaliyete başlaması planlanan altın ve gümüş madeninin yolunun köyün ortasından geçirilmek istenmesine tepki gösterdi.

Yolun inşasına izin veremeyeceklerini belirten köylüler 29 Temmuz günü eylem düzenleyerek tepkilerini gösterdiler.

Tarım işçilerini taşıyan otobüs devrildi

H. Merkezi: Soma'da bir işçi katliamı daha. 23 Temmuz günü, Manisa'nın Soma ilçesinden İzmir'in Dikili İlçesine mevsimlik tarım işçilerini taşıyan minibüs devrildi. Mısır Tarlasına çalışmaya giden işçilerden 1'i yaşamını yitirirken 24 işçi de yaralandı.

Günlüğü 27 TL'ye çalıştırılan işçileri taşıyan aracın sabah saat 5.15'te Bergama yolu üzerinde devrilmesi sonucu gerçekleşen kazada 45 yaşında, 3 çocuk annesi **Hanife Elma** yaşamını yitirirken yaralılar ise Bergama Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı.

HDP çalışmalarına saldırı

H. Merkezi: Halkın seçimlere dahil edilerek yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimleri ile "demokrasi havariliğine" soyunan egemenler, sözde demokrasilerindeki gerçek yüzlerini sokakta HDP'ye dönük faşist-ırkçı saldırılar örgütleyerek gösteriyorlar.

HDP Eş Genel Başkanı ve cumhurbaşkanı adayı **Selahattin Demirtaş**'ın Antep'te gerçekleştirdiği mitingin ardından HDP konvoyuna kimliği belirsiz kişilerce tüfekle ateş açıldı. Tüfekten çıkan saçmaların isabet ettiği 3 kişi yaralandı. **İstanbul Küçükçekmece**'deki seçim bürosuna silahlı saldırı düzenlendi. Saldırı sırasında binada maddi hasar meydana gelirken, can kaybı ya da yaralanan olmadı. Son olarak da **Rize** ve **Samsun**'da HDP stantları faşist saldırıya uğradı.

4 YPG gerillası şehit düştü

H. Merkezi: Rojava'nın Kobanê Kantonu'nun batısında bulunan Şexler köyünde YPG ve IŞİD arasında yaşanan şiddetli çatışmalarda çok sayıda IŞİD üyesinin öldürüldüğü öğrenilirken, yaşanan çatışmada yaşamını yitiren 4 YPG'linin cenazesi aileleri tarafından teslim alınarak Riha'nın Suruç ilçesine götürüldü. Buradaki otopsi işlemlerin ardından ise ailelerine teslim edilerek memleketlerine uğurlandı.

YPG'lilerden **Yusuf Çağla'nın** (Kendal Koçer) cenazesi, Mersin'in Güneş Mahallesi'ne getirildi ve binler tarafından sonsuzluğa uğurlandı. Defin işlemlerinin ardından Çağla için aile evinde kurulan taziye çadırına gidenlerden Ahmet Çoban ve Ercan Çoban bilinmeyen bir nedenden dolayı polisler tarafından durdurularak gözaltına alındı. YPG'li **Ahmet Sözeri**'nin cenazesi Samsur'un (Adıyaman) Kolik (Kahta) ilçesinde yapılan törenin ardından son yolculuğuna uğurlandı.

Bir mazlumu ancak bir başka mazlum anlayabilir!

1970'lerde, 1980'lerde, 1990'larda ve de son olarak 2000'li yıllarda sürekli olarak çevre illere ve büyükşehirlere göç vermiş olan bir şehirdir Riha (Urfa). Her ne kadar 2012'nin son çeyreğinde büyükşehir haline getirilmiş olsa da yoksulluğun ve yoksunluğun merkezlerinden biri olma gerçekliğinden kurtulabilmiş değildir. **Bir anekdot:** 2013 yılında CNBC-e Business tarafından yapılan araştırmaya göre; Riha, gelişmişlik düzeyinde 73, kişi başına düşen milli gelir ve yaşam kalitesinde 77, sanayi gelişmişliğinde 78, okuma yazma ve eğitim başarısında 79, kişi başına düşen öğretmen ve yaşanabilir şehirler arasında 80, kişi başına düşen yeşil alan, doktor ve sinema ile tiyatro sıralamalarında 81'nci sırada yer aldı.

Ne yazık ki ilk "ünlenmesini" şarkıcı-çete bozuntusu **İbrahim Tatlıses**'in memleketi olmakla sağlamış olan Riha; Kürt nüfusu yoğun olmakla birlikte Arap, Türk, Zaza, Süryani, Afgan ve birçok milliyet ve azınlıklardan halka ev sahipliği yapan bir bölgedir. Evet; çiğköftesi, lahmacunu, isotu, mırra'sı ve de Balıklıgöl'ü ile meşhurdur Riha. 2 bin yıllık tarihi ile dünyanın bilinen ilk tapınağı olan Göbeklitepe ve geçtiğimiz yıl "bilinmeyen bir nedenle" bir anda çöken 1.200 yıllık kalesiyle övünülen Riha, aynı zamanda Türk egemen sınıflarının elinde şovenizmin bir silahı haline getirilmiş TV dizileri, filmleri ile aşağılanır, "geri ve cahil sürüsünün" yaşadığı yer olarak lanse edilir. Acımızın, sevincimizin, ağrılarımızın, direnişimizin vazgeçilmez zilgıtımız, kahkaha efektleriyle boğulmaya, aşağılanmaya çalışılır.

Ama Riha gizlenmeye çalışılsa da, aynı zamanda halkın direniş mevzilerinden biridir. Proletarya Partisi'nin kurucusu komünist önder **İbrahim Kaypakkaya** ve yoldaşlarının da ilk durağı olan Riha, özellikle Kürt ulusal mücadelesinin fitilinin yakıldığı yıllardan bu

yana evlatlarını bu savaşta şehit vermiş, TC devletinin her türlü faşist saldırılarına göğüs germiştir. Bizim Riha için temel alacağımız tarih elbette bu tarih olmalıdır/olacaktır.

Riha kanatır yaramızı!

Ama Riha bugünlerde ne isotu ne dizi ne de direnişle gündemde. Riha'yı bugün gündeme taşıyan olay, şapkayı önümüze koyup düşünmemiz gereken önemli bir konu üzerine... Sınır bölgesinde yer alması itibari ile Suriye'de iç savaşın başladığı 3 yıldan bu yana Türkiye'ye gelen 2 milyona yakın Suriyeli göçmenin adreslerinden biri haline gelen Riha'da, geçtiğimiz günlerde Suriyelilerin 2 çocuğu darp ettiği iddiasıyla başlayan gerginlik, "**Suriyelileri istemiyoruz**" diyerek Suriyelilerin evlerini kundaklamaya kadar varan tehlikeli bir "ayaklanmaya" dönüştü.

Daha önce Antep, Maraş, Kayseri, Mudanya vb. bölgelerde Suriyeli göçmenlere yönelik ırkçı saldırılar gerçekleşmiş ve Suriyelilere sokaklar adeta yasaklanmıştı. Antakya, Riha gibi sınır bölgelerindeki halkın büyük bir kesiminde Suriyeli göçmenlerden duyulan rahatsızlığın had safhada olduğu, Suriyelilerin "AKP eliyle Riha'da Kürt halkının, Antakya'da Alevi Arapların üzerine salındığı" ve "AKP beslemesi oldukları" gibi kanıların çok güçlü bir şekilde beslendiği bilinen bir gerçek.

Egemenlerin bugünkü temsilcisi AKP'nin Ortadoğu'yu kana bulayan IŞİD ve bilumum çetelerin en büyük yardımcılığını yaptığı, ülkenin birçok yerinde tüm imkanlarını bu çetelerin semirmesi için kullandığını ve bu kesimleri "balla-kaymakla beslediğini" biliyoruz. Ama milyonu aşkın Suriyeli için aynı şey geçerli değil. Hele de oldukça kötü koşullar olduğu sığınma kamplarına bile giremeyen Suriyeli göçmenler sokakta, parkta, kaldırım üzerinde, yol kenarında ailesiyle kimi çadırda kimi açıkta kalmak zorunda ka-

"Ferhat'ın katillerini biliyoruz, adalet istiyoruz"

İstanbul: 488. haftada Cumartesi Anneleri gazeteci **Ferhat Tepe**'nin sesini yükseltti Galatasaray Lisesi'nden. "*Bu ülkede yargı yok, bu ülkede hukuk yok, bu ülkede adalet yok*" diyerek sözlerine başlayan Cumartesi Anneleri bu hafta yaptıkları açıklamada Bitlis'te Özgür Gündem muhabirliği yapan Ferhat Tepe'nin bulunması için açılan davanın takip-sizlik ile sonuçlanması ile AİHM'e taşınmasından sonra devletin mahkûm edildiğini söylediler.

Ancak herhangi bir sonucun elde edilmediği gibi davanın, zaman aşımına uğramasının başka bir hukuksuzluğa neden olduğu belirtilen konuşmalarda, "*21 yıldır devlet resmi yalanında ısrar ediyor*" denilerek, dönemin sorumlularının yarglanması istendi.

larken; her türlü saldırıya (öldürme, taciz, tecavüz, darp) karşı savunmasız ve dayanaksız yaşamla savaşırken; ucuzun da ucuzu ücretlere emeklerini satmak zorunda kalıp, gerçek anlamda bir ekmek alabilmek için bir gün çalışmak zorunda kalırken...

Durum böyleyken, en büyük dayanağı olması gereken kardeş halkının büyük bir kesimi tarafından düşman ilan edilmeleri, kimin işine yarar, bir düşünsenize! Tabii ki halkın ezilen kesimlerinin bir araya gelmesini istemeyen, daha önce halklar arasına kanlı teller çekerek kardeşi kardeşe hasret bırakan, kardeşi kardeşe kırdıran ve bu kanlı oyundan da kârlı çıkacak olan başta TC devletinin kendisi değil midir?

Bir yandan Ortadoğu'da kanlı pazarlıklara ortak olan, çetelere silah, lojistik vb. destek sağlayan, bir yandan da kendi halkına dönük her türlü faşizmi reva gören bir TC devleti gerçekliği içerisindeyken kabullenemediğimiz en önemli noktalardan biri de; on yıllardır TC devletinin her türlü baskı, aşağılama ve katliamlarına maruz kalan bir halk olan Kürtlerin, Suriyelilere karşı bu öfkesi... O yüzden Riha, diğer saldırılardan daha çok kanatır bu yarayı...

Her türlü devlet terörü ile ülkenin dört bir yanına göç etmek zorunda kalan, buralarda şovenist saldırılara maruz kalarak onuru ayaklar altına alınan, ucuz emek gücü haline getirilen ve devletin kışkırttığı ırkçı dalgalarla yaşamları zindana çevrilen Kürtler de anlamayacaksa Suriyeli göçmenlerin halini, kim anlayacak? Suriyeli göçmenler, artık bu ülkenin bir gerçeği... Savaştan, vahşetten, ölümden kaçan mazluma; Deniz Fenerleri, Kimse Yok mu Dernekleri ve daha ismini sayamayacağımız gereksiz tüm bu hırsız vakıflar değil; ancak başka mazlum bir halk kucak açabilir.

(Bir ÖG okuru)

Rojavalı kadınlarla dayanışma

H. Merkezi: HDK ve HDP Kadın Meclisleri, Rojava sınırında bir kadının bir asker tarafından tecavüze uğramasını İstanbul-Beşiktaş Meydanı'nda yaptığı açıklama ile protesto etti. Kadınlar, Beşiktaş Meydanı'na sloganlarla yürüdü.

Yapılan açıklamada Irak ve Rojava sınırında AKP'nin besleyip büyüttüğü IŞİD'in kadın düşmanı olduğu vurgulandı. Açıklamada, "Gittiği her yerde kadınlara yönelik fetva çıkarıyor. Daha iki gün önce kadınların yüzlerini tamamen kapatmak şeklinde örtünmeleri hakkında fetva vermişti ki bu fetvanın ardından yeni bir fetva daha çıkardı:

"Kadınların sünnet edilmesi" denildi.

19 Temmuz'da Rojava'dan Türkiye'ye geçen bir kadının Katran Sınır Karakolu'na bağlı bir askerin tecavüzüne maruz kaldığına dikkat çekilen açıklamada, "Vali, 'İşin takip ediyoruz' dedi. Biz de Vali'nin takibi için biz kadınlar sonuna dek takipçiyiz" denildi.

Hangi "erkeklığe sığar", "kadın dövme!"

Sıklıkla kullanılan bir deyim vardır: "Kadın dövme, erkeklığe sığmaz!" Erkek; eğer ki "kendisini aldatmamış", "eline erkek eli değmemiş", "kendisine karşı gelmemiş", "ağız var dili yok" bir kadına "durduk yere" şiddet uygulamışsa isyan edilir: "Hangi erkeklığe sığar kadın dövme?" (Hoş, kadın ne kadar bu toplumsal mağduriyet vasıflarına uysa da, kadına uygulanan erkek şiddetinin hep "haklı bir nedeni" var görülür.) Her ne kadar görünürde, "güçlü" nün "güçsüz" e şiddet uygulamasını kınayan, insancıl ve insana hoş gelen bir söz gibi görünse de; aslında görülecektir ki; bu "şefkat" dolu sözlerle "erkeklığe" yeni bir övgü daha dizilmekte, bu kez "güçsüz" ilan edilerek zavallı görülen kadına şiddet uygulamaması gereken güçte bir kutsallık atfedilmekte!

Oysa erkeklik, erkek egemenliği tam da bu demek değil midir? Yani kendi dışındaki tüm cinsel kimlikleri, yönelimleri aşağılamak, yok saymak, ayrımcılık uğratmak, kendi iktidarı için her türden şiddeti meşru görmek ve toplumun tüm kesimlerine meşru göstermek değil midir ataerkil sistemin temel dayanağı? O halde "kadın dövme" tam da bu erkeklığe, bu erkek egemen sistemi güçlendirenlere, koruyana yakışır! İster devlet eliyle, ister devlet kurumları, ister polis, ister jandarma, ister işçi, ister işsiz, mahalle bakkalı vs... İsterse de devrimci eliyle!

Halk Cephesi, erkek egemenliğini pekiştiriyor!

Halk Cephesi, ilk olmamakla (ve ne yazık ki son da değil) birlikte, 17 Temmuz günü Sarıgazi-Demokrasi Caddesi'nde "fuhuş yapanları cezalandırma eylemi" gerçekleştirdi. "Seks işçiliği" yapan bir kadına sokak ortasında şiddet uygulayarak diz çöktüren ve çevredekileri de bu şiddete dahil eden Halk Cephesi, bu "eylemi" ve bundan önce Ga-

zi'de, Sarıgazi'de, Gülsuyu'nda ve 20 Temmuz günü de Aydın'da yaptığı benzeri "eylemleri" ile neyi hedeflemektedir?

LGBT'leri hasta, sapkın ilan ederek, "seks işçisi" kadınlara şiddet uygulayarak, sokak ortasında, yalnızca erkeklerin müdavimi olduğu mahalle kahvelerinde kadınları ve yaşadıkları evleri teşhir ederek ne yapmaya çalışıyor? "Fuhuşa geçit vermemeyi" mi? "Mahallelerimizin yozlaşmasına set kurmayı" mı? Şiddet uyguladığı kadınlara diz çöktürerek "oligarşiyi titretmeyi" mi? Amacı ne olursa olsun, neyi hedeflerse hedeflesin; yaptığı bu "eylemler"; teşhir edilen kadına yönelik yeni tacizlerin, yeni tecavüzlerin yaşanmasına ve hatta kadının katledilmesine yol açmak anlamına gelmektedir! Amacı ne olursa olsun, neyi hedeflerse hedeflesin; yaptığı bu "eylemler"; erkek egemenliğini bu kez devrimciler, "devrimci" ahlak adı altında beslemek, pekiştirmek, toplumun cinsiyetçi kodlarını kökleştirmek anlamına gelmektedir!

İkiyüzlü ahlakınız batsın!

Biz de; emperyalist-kapitalist sistemin; kadın, LGBTİ ve çocuk bedenini çeşitli kurumları aracılığıyla örgütlü bir şekilde metalaştırmasına, bunu bir sektör haline getirerek buradan hem kesesini dolduran hem de kendine erkeklığe yücelten bir sektör sağlamasına sonuna kadar karşıyız.

Ancak biz aynı zamanda bu sistemin "erkeklik" adı altında kadını "namus" kısıncasına almasına, genelevlerini vergi kalemlerine bağlayıp ardından da ahlak bekçiliğine soyunmasına da karşıyız! "İffetli-iffetsiz" ayrımı yaparak hem "iffetli" olanların babasının, kocasının, erkek yakınlarının her türlü şiddetini, ayrımcılığını, yok saymasını meşrulaştırmasına ve "iffetsiz" olanları ise "toplumun çöplüğüne" hapsetmesine de karşıyız! Yani biz insan be-

deninin dünya genelinde bir sektör haline getirilerek milyonlarca kadın, LGBTİ ve çocuğun "seks işçiliğine" zorlanmasına karşı olduğumuz kadar; ahlak adı altında egemenlerin, devletin, devletin kurumlarının, toplumun ve hatta devrim yapma iddiası ile yola çıkanların ikiyüzlülüğüne de karşıyız.

"Fuhuşa karşı mücadele" "kadın dövülerek" verilmez! "Fuhuşa karşı mücadele" kadını kadına "dövülerek" verilmez! "Fuhuşa karşı mücadele" kadını teşhir edilerek verilmez! "Fuhuşa karşı mücadele", "seks işçilerini" yok sayarak, yaşam koşullarını görmezden gelerek de verilmez! Devrimci bir deyimle; "fuhuşa karşı mücadele" devrimsel değişimleri savunarak halk için mücadele ettiği iddiasını taşıyanların kendilerinden başlayarak erkek egemenliğine karşı ezilen cinslerin bilincini kuşanması, sorgulama, yüzleşme sürecine girmesi, erkeklikten kopuş sağlaması, ahlakçılıktan sıyrılması ile başlar. Çünkü hala kadınlara şiddet uygulayarak bu mücadeleyi verebileceğini zannedenlerin olduğu bir coğrafyada bu adımı atmak bile büyük bir devrim olacaktır.

Halk Cephesi, bu şiddetine son vermediği sürece kadın ve LGBTİ kurumlarının hedefine oturacağını ve devrimci kesimler arasında yer alamayacağını fark etmek zorundadır. Bulduğumuz alanlarda erkek şiddetinin bu devrimci maskeli haline karşı da mücadele edecek ve bu şiddeti sokak ayağı dahil olmak üzere çeşitli mücadele yöntemleriyle teşhir edeceğiz! Çünkü bizler, aynı zamanda devrimciliğin kadınların sömürülmesinin, şiddete uğramasının, katledilmesinin gerekçesi olan "ahlak bekçiliğine" paravan yapılmasına da karşıyız ve buna izin vermeyeceğiz!

Yeni Demokrat Kadın

(25.07.2014 tarihinde)

www.yenidemokratkadın.net sitesinde yayımlanmıştır.

Göğün yarısı

Köy çalışmasında "erk"siz kadın alanı

Kadın çalışmasına kendimizden başlamak ve kendi ihtiyacımızı da meselenin özüne koyarak özneleşmek tartışması bizim için önemli ve öğreticidir. Çalışmalarımızda ileri doğru en küçük adımdan söz edilecekse, bu yöntemin bize kattıkları tartışmasıdır. Ancak her ne kadar meselenin tam da ortasında kendimizi görsük de, geniş emekçi kadın kitlelerinin (çoğunlukla elbette bizimle hemen hemen aynı olan) sorunlarına eğilmeden, kendi "dışımızdaki" kadınlarla bir araya gelerek onları da özgürleşme mücadelesinin bir parçası haline getirmeden bulunduğumuz noktadan ilerlememiz mümkün olmayacaktır. Başarımızın kıstası (esas-tali ayrımı yapmaksızın) bir yandan kendi gelişimimiz iken diğeri ne kadar çok kadınla temas ederek onları da mücadelenin öznesi haline getirip getirmediklerimizdir. Bu ikisinin birleştiği nokta, tam da uzun süredir tartıştığımız **kurumsallaşma** konusunun temelini oluşturmaktadır.

İki yıldır en yakın çevremizle yapmaya çalıştığımız yaz kampı çalışmasını bu yıl farklı bir açıdan ele alarak yukarıda bahsini ettiğimiz bağı güçlendirme çabası içinde olduk. İki yıl üst üste yaptığımız ve daha çok da içe-içimize bir yolculuk olarak değerlendirilebilecek çalışmanın bizlere kattıklarını tarif etmek oldukça zor. Bunu, kamplara katılan tüm kadın yoldaşlarımızın aynı derecede hissettiğine eminiz. Birbirimizi tanımak, kendimize dönmek, yaşadıklarımızın ve hissettiklerimizin nedenlerine yoğunlaşmak, çözüme odaklanmaya çalışmak temel esprisiydi kampların.

Ancak bu kampların içimize dönük olmasının dışa dönük bir enerji yaratmadığını söyleyemeyiz. En yakınımızdan en uzağıma kadar bu enerji ile kadınlarla temas etmenin yolunu açmıştır yaz kamplarımız. Ki Dersim-Ovacık'ta gerçekleştirdiğimiz köy çalışması fikrinin de bu kampta ortaya çıkması bu gerçekliğe işaret etmektedir. Nitekim "Yaşamın içinden" sayfasında bir YDK'lı yoldaşımızın ifade ettiği "Kadın sorununa ilişkin politikamızı, teorik düzlemden çıkarıp kitlelerle buluşturma" temelinde önemli bir deneyim sunulmuştur bu yılki kadın köy çalışmamız.

Yeni Demokrat Kadın faaliyetinin başlangıcından itibaren kitlelerle bütünleşme açısından (sonuçtan baktığımızda) çok fazla ilerleme yokmuş gibi görünmekle birlikte, baştan sona ele aldığımız her gündemde, her faaliyet ya da kampanya sürecinde izlediğimiz politikayı oluştururken mümkün olan en geniş kadın kitleleriyle birlikte tartışma, temel şiar, talep vb. ortak bir şekilde belirleme ve kadın kitleleriyle temas noktalarını oluşturma şeklindeki formülasyonu (eksiklerimizle birlikte) uygulama çabası içinde olduk. Yani, "kadın sorununa ilişkin politikamızı, teorik düzlemden çıkarıp kitlelerle buluşturma" şeklindeki yaklaşımımız bir genelleme içermemektedir.

Bu yılki köy çalışmamızın, hedefleri ve pratiği "Yaşamın içinden" sayfasında konulduğu gibiyken diğer yanı sıra bu çalışma, bir süredir tartıştığımız, "erk-siz kadın alanları oluşturma" fikrimize de önemli bir katkıda bulunmuş oldu. Kadınların, (çoğunlukla erkek ama aynı zamanda kadın) "erk" in gölgesinde kendi inisiyatifini geliştirmesinin çok zor olduğu, tüm inisiyatif ve yetki kadınlarda olsa dahi kendisinden daha yetkin vs. (hele de erkek) biri varsa bu inisiyatifin istenilen düzeyde gelişmediği gerçekliğinden yola çıkarak tartıştığımız "erk-siz kadın alanları"nda Ovacık örneğinde olduğu gibi kadınların daha fazla öne çıkma pratiğine, yetmezlikler karşısında dayanışma ve birbirini ilerletme çabasına tanık olduk. Bir kaos, öngörülemez bir gelişme, olumsuzluk vs. olduğunda gözüne bakabileceğimiz, müdahale etmesini bekleyeceğimiz "erk" in olmadığı noktada (kabaca söylersek iş başa düştüğünde) baktığımız aynada gördüklerimiz, asıl gerçekliğimizi yansıtmaktadır. Nitekim, çalışmaya katılan yoldaşlarımız bu tür sınavlardan "kendi başlarına", "erk" e danışmadan başarıyla geçmişlerdir.

Sonuç olarak; bu çalışmaya dair daha söylenecek çok şey var. Deneyimlerimizi biriktirerek, üzerine hep yenilerini katarak, tartışarak ilerlemeye ve daha fazla kadını bu ilerlemenin bir parçası haline getirmeye devam ediyoruz/edeceğiz.

Sen misin aldatıldığını söyleyen!?

H. Merkezi: Bir kadın eşine, kendisini aldattığı için dava açarsa ne olur? Daha doğrusu bu konu için yargıdan "cezalandırma" talep ederse? Bu soruya verilecek yanıtın zorluğu dava sonunda kadının başına hangi belanın açılacağı ya da durumun hangi "bahaneyle" kadının aleyhine

döndürüleceği sorusunun cevabının kestirilemeyeceğidir.

Eşine, aldattığı ve şiddet uyguladığı için dava açan **Yonca G.**, 20 bin lira tazminat talep etti. Davaya bakan Ankara 5. Aile Mahkemesi "kusurlu" bulunduğu Yonca G.'nin, eşine 5 bin lira maddi, 2 bin lira manevi tazminat ödemesine hükmede-

rek, ev emekçisi bir kadını tazminata mahkûm etti. Mahkeme şöyle dedi: "Davalı kadından kaynaklanan bir geçimsizlik bulunduğu, kadının eşi ve çocuğunun ihtiyaçlarıyla ilgilenmediği, ev işlerini yapmadığı, sadakat hükümlerine aykırı davrandığı, evlilik birliğini temelinden sarstığına karar verilmiştir."

Devrimci, Yurtsever Güçler Arasındaki Şiddete Son Verilmeli, Ortak Düşmana Karşı Mücadele Büyütülmelidir!

İbrahim yoldaş, *"Eğer bir gün Parti'nin çıkarları ile halkın çıkarları karşı karşıya gelirse, tavrımız halkın çıkarlarından yanadır"* (?) demektir. İstanbul-Nurtepe'de (29 Temmuz'da) başlayan ve çeşitli biçimlerde devam eden gelişmelere dair söz söylerken de, öncelikle bu gerçekliği bir kenara not etmeli, ilkeli komünist siyasetin, başta işçi sınıfı olmak üzere ezilen emekçi yığınların mücadelesinin gelişimini esasına alması gerekliliğinin altı çizilmelidir.

Zira, yaşanan süreç, tam da bu gerçeğin unutulduğu, görmezden geldiği pratikleri bağrında taşımaktadır. Gelişmeler, ortaya konulan siyasal söylem ve politika ile kitleleri örgütleme yönelimlerinin devreden çıktığı; mahalle kabadayılığı ile harmanlanan tarzın, hodzotçu şekilde ve *"benim çöplüğüm"* mantığının uzunca bir süredir izlediği çizgiyi geliştirdiği bir süreç ev sahipliği yapmıştır. Yaşananlara kısaca bir göz atmakla bu durum açıkça görülebilecektir.

Gelişmelerin fitili; Nurtepe'de Halk Cephesi'nin, HDP'nin Cumhurbaşkanı aday Selahattin Demirtaş için stant açmak isteyen Özgür Demokratik Alevi Derneği üyelerine *"stant açamayacaklarını"* söylemesiyle, devamında kurulan standın dağıtılıp Demirtaş broşürlerinin de yakılmasıyla ateşlenmiştir.

Buna tepki gösteren HDP'liler ile Halk Cephesi arasında yaşanan çatışma kısa sürede Okmeydanı, Sarıgazi ve Gazi Mahallelerine sıçramıştır. Yurtsever güçlerin de sağlıksız bir yaklaşım sergileyerek karşılık verme pratiklerine girişmesiyle birlikte birkaç gündür basına da malzeme olan ve geniş yığınlarda devrimci, demokrat, yurtsever kesimlere karşı güvensizliği körükleyen bir dizi gelişme yaşanmıştır. Gazi Mahallesi'nde yaşanan çatışma ortamında 16 yaşındaki İbrahim Öksüz yaşamını yitirmiş ESP üyesi Mustafa Ceylan, hastanede yaşam mücadelesi vermektedir.

Halk Cephesi, şiddetle harmanlanmış bu çizgiyi bir an önce terk etmelidir!

Konuya dair ilk olarak eleştiri oklarımız Halk Cephesi'ne yönelecektir. Zira gelişmelere, çatışmalara kaynaklık eden, esas anlamda Halk Cephesi'nin *"dünyayı kendinden menkul gören, kendi bir avuç suyunda gemiler gezdiren"* algısıdır. Bu algı nedeniyledir ki Halk Cephesi, sistematik tarzda siyaset yasakçılığı uygulamakta ve bu çerçevede çok sayıda ilerici, devrimci ve yurtsever güce çeşitli biçimlerde saldırılmaktadır.

Halk Cephesi ve temsil ettiği gelecek açısından bu durum yeni olmakla birlikte özellikle Nurtepe özgülünde son zamanlarda ciddi ve

kaygı verici bir noktaya ulaşmıştır. Halk Cephesi, benmerkezci; sınıf mücadelesinin gerçekliğine, zenginliğine, çeşitliliğine dair sorunlu yaklaşımıyla; devrimci, yurtsever güçlerle arasındaki mesafeyi açmakta, emekçi yığınlar arasında, başta şovenizm olmak üzere birliği parçalayacak geri duyguları büyütmektedir.

Saldırıya zemin hazırlayan *"Çayan Mahallesi'nde hiçbir siyasi partiye seçim propagandası yaptırmayacağız"* şeklindeki siyaset yasakçılığı anlayışına karşın Halk Cephesi gelişmeleri objektif aktarmamakta, mağdur rolüne sarılmaktadır. Halk Cephesi kaynaklı söylemlerin en sorunlu yanı ise, gelişme ve çatışmaların *"Alevilere saldırı"* (Sarıgazi Cemevi açıklamasıyla bunu yalanlamıştır) şeklinde lanse edilmesi olmaktadır.

Gelişmeleri bu derece manipüle eden Halk Cephesi'nin *"Çayan örgütlü bir mahalle, neden geldiğinizi açıklayın"* söylemlerinin açıktır ki; devrimci, ilerici ve yurtsever güçler arasındaki birliğe ve bu güçlerin faşizme karşı mücadelesine hizmet etmediği açıktır. Bugün Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden, ezilen cins ve yönelimlerden emekçi yığınların mücadelesi çeşitli ilerici, devrimci ve yurtsever güçlerde karşılığını bularak yoluna devam etmektedir.

Ve bilinmektedir ki; halktan yana her gücün etkin olduğu, bedeller-şehitler pahasına ortaya çıkardığı değerler vardır. Meseleye sorunlu bir yaklaşım sergileyen Halk Cephesi'nin bu durumda, diğer ilerici, devrimci ve yurtsever güçlerin bedel ödeyerek kurulmasına önderlik ettiği mahallelerde neden faaliyet yürüttüğünü açıklaması "zor" olacaktır.

Halk Cephesi, siyasetine ve örgütlülüğüne bu derece güveniyorsa, neden devrimci, yurtsever güçlerin varlığına tahammül edememektedir? CHP'nin ve de AKP'nin Nurtepe'de faaliyet yürütmesini sorun etmeyen Halk Cephesi, devrimcilerin, yurtseverlerin varlığına bu derece tahammülsüzlüğün gerçek nedenlerini sorgulamalıdır.

Nurtepe'de devrimci güçlerin afişlerini toplamak, yazılamalarını kapat-

mak, saldırmak, karşı propagandasını yapmak acaba kime hizmet etmektedir? Halk Cephesi, kendisi ile hesaplaşmalı ve dostlarına karşı tarz haline getirdiği şiddetle harmanlanmış bu çizgiyi bir an önce terk etmelidir.

Küçük burjuva-sekterizminden uzaklaştığı ve halk içindeki çelişkilerin çözümünde tek araç bellediği şiddet yöneliminden koptuğu zaman, kaybedecek bir şeyinin değil, aksine kazanacak çok şeyinin olduğunu görecektir. Demokrasi ve özgürlük mücadelesiyle kazanılan değerler ve elde edilen ilerlemeler emekçi halkımız açısından faşizmden koparılarak elde edilen mevzilerdir.

Bu mevzilerin ortak bir şekilde güçlendirilmesi ve ileri taşınması gerekir. Devrimci, ilerici ve yurtsever güçlerden arındırılması değil. Özgürlük, eşitlik, demokrasi ve bağımsızlık uğruna mücadele eden güçlerin, emekçi yığınlarla kurduğu, kuracağı ilişkiye set çekmek aynı zamanda yığınların mücadeledeki tarihsel rolüne yapılan bir saygısızlık ve hakarettir. Kendini onların üstünde görme yaklaşımıdır. Hiçbir devrimci ve yurtsever güc olumsuz anlamda birbirinin rakibi değildir ve etkilediği, ulaşabildiği kitle de onlara "zimmeli" değildir!

Yurtsever güçler, olaya "intikam" duygusuyla yaklaşmamalıdır

Gelişmelerde diğer sıkıntılı yaklaşım ise, yurtsever güçlerce (özellikle YDG-H tarafından) sergilenmiştir ve bu anlamda da yurtsever güçler çatışmaların boyutlanmasında pay sahibidir. Gerçekleşen bir saldırıya karşı kendi gücünü korumak ve saldırıyı püskürtmek meşrudur ancak çatışmanın daha da büyümesine engel olmak yerine, başka mahalle ve alanlara da sıçramasına zemin sunmak, Halk Cephesi'nin kurumlarına, taraftarlarına saldırmak doğru değildir.

Bu bağlamda, yurtsever güçlerin, gelişmeleri intikam yaklaşımıyla ele alması ve buna paralel pratiklere girişmesi, çatışmaların büyümesine, yayılmasına katkı sunmuştur. HDP'nin sağduyu çağrılarını ve gerilimi azaltmak adına yaptığı açıklamalar ve buna paralel gerçekleştirdiği görüşmeler anlamlıdır. Ancak HDP'nin eleştirilerinin hedefi olan dil ve yakla-

şımın arasına daha kalın çizgiler çekmesi gerektiği açıktır. ("...devrimci kılıklı karanlık güçlerin devreye soktuğu proje..." vb. HDP İstanbul İl Örgütü açıklaması, 1 Ağustos 2014)

Halkın birliğini zedeleyen, şovenizmi körükleyen bu yaklaşıma son verilmelidir

Halk içindeki çelişkilerin çözümünde, devrimci mücadelenin ve halk kitlelerinin genel çıkarlarını korumanın ilke edilmesi gerekmektedir. Halk saflarında var olan bir çelişkinin bu şekilde "çözülmesi" geniş kitlelerin bilincinde devrimci, demokratik, yurtsever güçlere karşı güvensizliği körüklemektedir.

Açığa çıkan tablonun, devrimci mücadeleye ve onun etkisindeki yığınlara zarar verdiği aşıkardır. Gezi İsyanı günlerinden beridir ki, ortak siperlerde dayanışma içinde olmanın önemi daha fazla gözler önündedir. Kitleleri birleştirmenin, böylesi pratiklerden geçmediği de kavranmak-anlaşılmak zorundadır.

Bu anlamda başta Halk Cephesi gelişmeleri, Alevi-Sünni çatışması, sorunu şeklinde yansıtarak emekçilerin birliğini zedeleyen ve şovenizmi körükleyen yaklaşıma bir an önce son vermelidir.

Halk Cephesi devrimci dayanışmaya zarar veren, devrimci duruşa sığmayan bu sekter-manipülatif algıdan ve siyaset yasakçısı pratikten sıyrılmalıdır. Yurtsever güçler de intikam yaklaşımından ve gelişmeleri yalnızca kendi seçim politikalarına yönelik "provokasyon" parantezine alarak analiz etmekten vazgeçmelidir.

Doğru tutum, Türk, Kürt uluslarından, çeşitli inanç ve mezheplerden ezilen emekçi yığınların birliğini ve mücadelesini geliştirmek adına ilerici, devrimci, yurtsever güçlerin ortak düşmana-faşizme karşı birliğini büyütme olmalıdır.

Bugün devrimci, yurtsever güçlerin birbiriyle çatışmaya değil faşizme karşı Gezi İsyanı'nda ortaya çıkan enerjii ve öfkeyi örgütlemeye ve mücadeleyi ileri taşımaya ihtiyacı vardır. Bu atmosfer içinde yaşanan can kayıplarının halkımızın canını acıttığı, yaktığı aynı zamanda devlete ciddi anlamda anti-propaganda malzemesi sunduğu ve devrimci, ilerici kamuoyu açısından önemli bir prestij kaybı yarattığı unutulmamalıdır. Bu nedendir ki, ilerici, devrimci ve yurtsever saflarda güvensizliği pompalayan, şiddeti körükleyen pratiklere bir an önce son verilmeli, devrimci dayanışmaya yeniden can verilmelidir.

Türkiye devrimci, ilerici, yurtsever hareketinin tarihi boyunca önderlerimizin, şehit yoldaşlarımızın devrimci dayanışmayı büyütme adına yarattığı değerlere sıkı sıkıya sarılmak bugün için elzemdir!

PARTİZAN

"SEN AFFETSEN BEN AFFETMEM"!

Tayyip Erdoğan 17 ve 25 Aralık'ta yediği darbelere karşı mücadelede 22 Temmuz 2014'e kadar sadece konuştu. Yedi ay boyunca "dili şişti" konuşmaktan. Sürekli ve kararlı şekilde eski dostu "yeni darbeci" "Gülen Cemaati'ne" karşı mücadele edeceğini, onları aldıkları "haşhaştan" mahrum bırakacağını, "inlerine" kadar girerek dünyayı dar edeceğini, artık onları yağmurlu havada sudan mahrum bırakacağını söyleyip durdu.

7 ay boyunca geniş kesimleri Gülen Cemaati'ne karşı polisiye operasyon yapacağına hazırladı. Kimlerin alınacağına dair listeler hazırlandı. Medyaya servis edildi. Evet nihayet Erdoğan ilk hamlesini yaptı. 22 Temmuz'da Bayram arifesi sayılacak ve "mübarek günlerin en mübareği" olan "Kadir Gecesi"nin tam arifesinde "Sahur Operasyonu"yla polis teşkilatının 115 "seçkin kadrosu"nu gözaltına aldı ve bir dizi yasal mevzuatı da çiğneyerek 31 tanesini ancak tutuklatırbildi.

Erdoğan'ın yarattığı "Geçici Körlük"!

Erdoğan "kutsal davası" için sembolik bir zamanlama seçti. Eh aynı ideolojik, kültürel ve inançsal atmosferde gelenlerin kapışmasının şanına uygun bir zamanlama. Malum kendilerini "seçilmiş kullar" olarak gören Gülen Cemaati mensupları yine kendini "seçilmişlerin de seçilmiş" olarak gören Erdoğan'ın gazabına, onun seçtiği çok özel ve manevi manası güçlü bir anda, sahura bile kalkmadan uğrattı.

Operasyonun Ramazan ayında hem de Kadir Gecesi'nin arifesinde seçilmesi kuşkusuz özel mesajları da içeriyor. Bilindiği gibi Kadir Gecesi İslam inancında "tövbe" edenlerin şimdiye kadar tüm günahlarının Allah tarafından silineceği özel "kutlu" bir gündür. Erdoğan, Gülen Cemaati'ne ve kendi toplumsal tabanına "Allah affetse ben affetmem" mesajını altını çizerek vermeye çalışmıştır. Bu cenahta çatışmanın boyutunu, derinliğini ve ciddiyetini bu şekilde de kavratmak istediği çok açıktır. Bu aynı zamanda kendi kliği içinde olası çatlaklara ve var olan şüphelere karşı da vurgulu bir mesajı içeriyor. Zaten bir süredir Erdoğan "ya bendensiniz ya düşmansınız" diyerek gerçekleştirmeye çalıştığı saflaştırmada şakası olmadığını göstermek istemiştir. Ki hakikaten de Erdoğan için bu saflaştırma varlık yokluk meselesidir. Zira hatları bu kadar keskin koymadığı takdirde süreci yönetmesi çok güçtür.

Artık o siyasi bir meftadır, şimdi sadece kendi geleceğini belli oranda sağlamlaştırma derdindedir. Yine bunu en iyi bildiği yolla, elindeki siyasi güçle yapmaya çalışmaktadır. Erdoğan aslında dramatik sonunu en net gören kişidir. Bugün etrafında kenetlediği belli kesimlerle birlikte, elinde bulunan devlet içindeki gücü, Kürt meselesindeki kozları ve etrafında toplanan toplumsal

destekle kamuoyunda kendi gerçekliğine dair bir "geçici körleştirme" durumu yaratmıştır. Bu körleştirme durumu onun baş edilemez bir güç gibi görünmesini de sağlamaktadır. Ama gerçek durum ve ortaya çıkan büyük resim, onun belki de en zayıf noktada durduğuna işaret etmektedir.

Zira yediği rüşvetlerin ayyuka çıktığı, elindeki güçle yakın çevresi veya uzak kesimlerde onurunu ve haysiyetini ezmediği tek bir kişi bırakmadığı bunun örtülü ya da açık şekilde bol miktarda düşman edinmesini sağladığı, dış politikasının kesin bir şekilde iflas ettiği ve buradan başına kalıcı belalar sardığı, toplumsal dengeleri tümüyle yerinden oynatarak hızla yönetilmesi zor bir noktaya taşıdığı bir realitesi vardır. Bu realitenin oluşmasında konuşmaktan şişen dilinin de etkisi hiç kuşkusuz büyüktür.

Şimdi bu durumun oluşturduğu büyük siyasi kriz karşısında görüntüde ortaya çıkardığı yenilmez gücü aslında onun en zayıf olduğu durum anlamına da gelmektedir. Cumhurbaşkanlığını kazanması bu durumu değiştirmeyecek, tam tersine bu gelişmenin yaratacağı yeni zemin büyüyen çelişiklere yeni halkalar ekleyecektir.

"Sahurdaki" niyet: Saflara davet!

Tam da bu noktada oğul Bush'un 11 Eylül saldırıları sonrası devreye soktuğu "ya bendensin ya da düşmanım-sın" konseptinin bir dizi başarılı askeri işgaller üretmesi sonrası tüm zaafalarını kısa sürede açığa çıkarması gibi Erdoğan'ın da benzer bir süreçle ama daha yıkıcı ve sarsıcı biçimde karşılaşması kaçınılmazdır.

Bunu şimdiden önlemeye çalışması onun sadece geleceği hakkında öngörülü olduğunu gösterir. Ama "kaderinden" kaçması artık imkansızlaşmıştır. 22 Temmuz "Sahur Operasyonu" aynı zamanda kendi saflarını yoklama ve tahkim etme amacına da odaklıdır. Artık "laf"la gerçekleştirmediği ve bir türlü netleştiremediği safları bu şekilde netleştirmek ve elindeki güçle geç kalmadan yöneleceği hedefleri belirlemek istemektedir.

Bu operasyon sadece Gülenli polisler için bir operasyon değildir. Uzun zamandır çeşitli defalar kendi safında durmayan yakın kadrolarına, çalışma arkadaşlarına yönelik "sizi biliyorum, saflarınızı netleştirin" şeklindeki serzenişleri artık daha berrak ve icraatçı bir mesajla verilmektedir. Cumhurbaşkanlığı seçimleri öncesi yapılan bu operasyon Erdoğan'ın kendi etrafındaki saflaşma sağlamaya yönelik kararlı bir çağrısıdır. Allahın bile affedeceği suçları kendisinin affetmeyeceğini, kazanan taraf olması halinde kendi saflarında net şekilde hizalanmayanların bir geleceğinin olmayacağını bu vesileyle ifade etmiştir. Erdoğan Cumhurbaşkanlığı seçimlerini bu nok-

tada bir fırsat görüp dönüm noktası olarak işaretlemiştir.

Ancak Gülen Cemaati'yle yaşanan çatışmayla kristalize olan bozulma, dağılma ve yeni yön bulma arayışına karşı Erdoğan'ın uzun zamandır tahkim etmeye çalıştığı saflaştırma çabasının bugüne kadar işlemediği ortaya çıkmıştır. Onca çabaya rağmen hala grup toplantılarında "saflara gelin" çağrıları bunu kanıtlamaktadır. Yine medyayı aracılığıyla örtülü süren kavga (Cumhurbaşkanlığı meselesi, seçilmesi halinde kimin başbakan ve parti başkanı olacağı tartışmaları vs) iç çelişkilerin patlamaya hazır bir olgunlukta seyrettiğini göstermektedir.

Erdoğan, 22 Temmuz operasyonu ile ciddiyetini göstermek istemiştir. Vermek istediği mesajı bir de bu yolla vermektedir. Ki operasyonları yaygınlaştırarak ve genişleterek bu süreci devam ettirebilir. Ancak bu operasyonların sadece Gülen Cemaati'ne olduğunu düşünmek, arka planında daha güçlü politik mesajları ve esas amacı karartacaktır.

Erdoğan'ın çarpınışı ve üretilmeyen sonuçlar!

Erdoğan'ın bu ekseninde verdiği mesajın "saflara gelmeyenler" tarafından nasıl karşılanacağı ve yanıtlanacağı oldukça önemlidir. Buna dair belirtilerin hemen ortaya çıkması kuşkusuz beklenmemelidir. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinin sonuçları ile bu mesajlara verilecek tepki açık ve görünür hale gelecektir. Ancak ilk belirtiler Erdoğan için umutvari değildir. Zira operasyonlar tüm yönlendirme, kamuoyu oluşturma çabasına rağmen kendi mevzisini güçlendirme anlamında beklenen etkiyi ve yankıyı göstermemiştir. Ne akıllara ziyan 8 günlük gözaltı süresi oluşturulması, ne bizzat Adalet Bakanı aracılığıyla polislerin kullandığı cep telefonlarının toplatılması talimatını verdiğini söyleyerek konuya dair üst düzey ilgisi, bu operasyonun beklenen düzeyde gündemi işgal etmesini sağlayabilmiştir. Hatta denilebilir ki Cemaatin medyayı sayesinde yolsuzluklara operasyon yapan polisler tutuklanıyor algısı yaratılmıştır.

Erdoğan açısından beklediği etkinin zayıf olması hiç kuşkusuz kamuoyu belirleme aygıtlarının tam teşekküllü devreye girememiş olmasındandır. Bu da kendi içindeki ayrışma ve farklı-

laşmanın doğal etkisi olarak görülme-lidir. Gülen Cemaati bu vesileyle bir mağduriyet edebiyatı yaparak meseleyi kamuoyu gündeminde tutmaya çalışmaktadır. Ancak operasyon esasen Ergenekon operasyonlarında olduğu gibi büyük bir değişimin, güçlü bir hesaplaşmanın ve güç pekiştirme- nin sembolü olarak algılanmamış, bu şekilde yansımaları bulmamıştır. Bu açıdan Erdoğan bir dirençle karşılaşmıştır denilebilir.

Yani bu operasyon Erdoğan kliği içindeki bozulma, dağılma ve ayrışma eğilimine bir set oluşturma amacı taşımaktadır. Ancak atılan adımın bu eğilimin önünü kesemeyeceği açıktır. Zira genel gidişat ve durum onlar açısından hiç de iyi değildir. Yaşanan bu gelişme Erdoğan ve Gülen Cemaati arasındaki kopuşu boyutlandırırken, Cumhurbaşkanlığı seçimi sonrası yeni siyasi hamlelere hazırlanan "tarafsız" kesimlerle, gerek Erdoğan gerekse de Gülen Cemaati arasındaki çatlakları da artırmıştır. Bu gelişmeye sessiz kalmaları Gülenlilerde, tam olarak operasyonu arkalamamaları ise Erdoğan'da güvensizliği derinleştirmektedir.

Gülen Cemaati yaşanan operasyonda kendine yeni müttefik güç, destek güç bulmakta bile zorlanmaktadır. Adeta kendi yalnızlığının çölünde kalmıştır. Liberal kesimlerden dahi yeterli desteği görememiştir. Aynı şekilde Erdoğan da yaptığı bu hamle ile kendine yeni destek güçler oluşturamamıştır. O da bir başka noktada kendi yalnızlaşma haline ayna tutmuştur. Bu, genel politik krizin ve kapışmanın ne kadar derinlerde seyrettiğinin de göstergelerinden biri olmuştur.

Asker-polis-yargı ekseninde siyasete ayar verme TC'nin kadim bir geleneğidir. Şimdi bu aracı Cumhurbaşkanlığı seçimleri sonrası için Erdoğan yapmaya çalışmaktadır. Ancak bu aracın her zamanki etkinliğinden ve gücünden bu defa daha yoksun kalacağı da görülmektedir. Seçimlerin sonucu ne olursa olsun Türk egemen sınıflarını temsil eden siyasi yapılar içinde çatışma ve gerginliğin dozunun yükseleceği, yeni politik krizlerin tetikleneceği görülmektedir. Özellikle AKP içinde bu çatışmanın kaçınılmaz olduğu, açık ya da gizli biçimde bunun gerçekleşeceği bellidir. Erdoğan'ın bu bağlamda süreci gerginleştirerek yönetmesi ivmeyi artıran bir unsur olmaktadır. Bu ivmenin daha da artması kaçınılmazdır.

Demokratik hakların olmadığı Brezilya*

Son haftalarda, geçen yıl Haziran ayından itibaren hızlı adımlarla oturtulmaya çalışılan olağanüstü hal durumu, televizyonların halk hareketlerini Mundial sirki ile farklı yöne çekme çabaları ile birlikte Devlet Başkanı Dilma'nın son girişimleri ile daha da derinleştirdi. 12 Temmuz şafak vakti Rio polisi birçok devrimcinin evine baskın düzenledi. Karalara bürünmüş şehir jandarma mensupları, devrimciler hakkında olan ev araması, el koyma ve gözaltı kararlarını gerçekleştirdi. Başkan Dilma ve Rio valisi Pezao tarafından oluşturulan sivil bilişim suçlarıyla mücadele timleri bilgisayarlara, telefonlara vb. pek çok iletişim aracına el koydular. Devrimciler silahlı suç örgütü kurmakla suçlanarak, Bango bölgesinde bulunan Zerinio Hapishanesi'nin bodrumlarına konuldular.

Gerici devlet güçleri 26 devrimciyi tutsak alarak, dünya kupası finalinde gerçekleşen protesto eylemlerini önleyebileceklerini sandılar. Halkın düşmanları arzuldıklarına ulaşamadılar. Sonraki gün, Rio şehrinin kuzeyinde bulunan Tizuka şehrinin sokaklarını dolduranlar, FİFA fiestasını ve sosyal hareketlerin kriminalize edilmesini protesto etti. Bu eylem dünya kupasının başlangıcından itibaren Rio'da yapılan en büyük eylem oldu.

İlk eylem sabah saat 10.00'da başladı. Eylemciler, Afonso meydanından başlayarak Marakana stadının diğer tarafında bulunan Seans Pena meydanına kadar yürüdüler. Aynı gün Brezil-

ya'nın son iki maçta on gol yiyerek rezil olmasından sonra Arjantin ile Almanya arasındaki maçın oynanmasına hazırlanıyordu.

Kitle Seans Pena meydanına ulaşmak üzereyken bir grup Favela üyesi ve militan gençlik grubuyla birleşti. Bu noktada kitle, Bağımsız Halk Cephesinin; "FİFA Go Home" ve "Sahalardaki Fiesta İçin mi Faveleslerdeki Gözyaşı" sloganlarının yazılı olduğu pankartlarının arkasında toplanmaya başladı. Kitlelerin meydandan ayrılarak Marakana stadına FİFA ve gerici devlete karşı sloganlar atarak yürümeye başlamaları çok sürmedi. Polisin Seans Pena meydanına çıkan tüm sokakları iki bin polisle tutması sadece birkaç dakika sürdü. Göstericiler yürüyüş yolunun açılması için polisle barışçıl görüşmeleri gaz bombaları ile karşılık buldu.

Göstericiler bir taş dahi atmadılar. Bunlara rağmen, askeri polis "Robocop"ları, her zamanki "kirli işi" üstlenerek polis ablukasındaki kitleye azgınca saldırmaya başladılar. Meydana gelen sahneler 1964 yılındaki askeri rejimin ilk yıllarındaki askeri polisin her önüne gelene saldırdığı anları anımsatıyordu.

Kadınlar, yaşlılar, gazeteciler, hemşireler, foto muhabirleri, eylemciler bir kişi bile kendini kurtaramadı. Kanadalı film yapımcısı Jason Ohara, polisler tarafından yere fırlatılarak acımasızca darp edildi. Polislerden biri de kaskında bulunan çekim kamerasını çaldı. Fotoğrafçı Alexandre Firmino, ayna-

sızlardan birinin bir eylemciye copla saldırısını çekerek ölümsüzleştirdi.

Polis saldırısı yaklaşık iki saat sürdü ve gerisinde 36 yaralı bıraktı. Altı eylemci gözaltına alınırken, bir fotoğrafçının bileği kırıldı, bir sinemacının ayağı burkuldu ve altı kişi de ellerindeki materyalleri ya kırık ya da bozuk olarak evlerine dönmek zorunda kaldı. Herkes polis şiddetinin mağduru oldu. İnsanlar kendilerini kaybetmiş halde Seans Pena metrosuna kaçmaya çalışırken, polis şiddeti burada da sürdü. Eylemciler cephesinden şiddet içerikli bir karşı koyuş olmasa da, bu Dilma, Pezao ve Kabral polisinin sadistçe saldırısına engel olmadı. Seans Pena meydanında artık hiçbir şey olmasa da, askeri polis yaklaşık bin kişilik kitleyi iki saat boyunca abluka altında tutmaya devam etti. Operasyon sorumlularına sorulduğunda verdikleri cevap; "Rio hükümetinin emirlerini

yerine getirdiklerini, bölgenin oturanlara ve de çalışanlara dahi kapalı olduğunu" ifade ediyorlardı.

A Nova Democracia, FİFA'nın Brezilya'da yapacağı kârdan başka bir şey düşünmeyen iflas etmiş, yıpranmış ve çürümüş olan devlet güçlerinin küstahça saldırısını kınar. Gazetemizin sayfalarından Brezilya'da üstü örtülü askeri rejimin ilerlemesini kınıyoruz. Pek çoklarının iddia ettiğinin tersine, Brezilya halkının isyan etmeye hazırlandığı ve düşmanların beklemekten başka çarelerinin olmadığı gerçeğini haykırmaktan geri durmayacağız.

* Brezilya Komünist Partisi (Kızıl Fraksiyon)'un yayın organı "A Nova Democracia" gazetesinde yayımlanan bu makale YKP (M-L)'nin yayın organı Proletarya Bayrağı'nın 19 Temmuz 14 tarihli sayısından çevrilmiştir.

Anonymous'tan İsrail'e hack!

H. Merkezi: Hacker grubu **Anonymous**, İsrail'in Gazze'de yaptığı katliamlara dikkat çekmek için İsrail

il devletine ait İç istihbarat Teşkilatı **Şin Bet**, Dış İstihbarat Örgütü **MOSSAD**, Genelkurmay ve bazı bankaların sitelerini hackledi.

Hackerlar siteye şu mesajı bıraktı: "Gazze'yi

bombalamayı durdurun. Biz Anonymous arkamıza yaslanıp, alçak Siyonist devletinin masum insanların hayatını yok etmesini izlemeyeceğiz. Sizin en güvenli ve izleme sitenizi hackledik."

Dardayım, yalanım yok, kriz yaşıyorum, gün gece...

Ekonomik-siyasal krizin en derinden etkilediği ülkelerden birisi **Arjantin**. Neo-liberal politikaların uygulanışının bir adımı olarak gerçekleşen 1980 darbesi ile birlikte Arjantin bugüne değin derin ekonomik kriz ve iflaslarla karşı karşıya kaldı. 2014 itibari ile kayda geçen Arjantin'in iflasının elbette öncesi bulunmaktadır. Kapitalizmin gerçekliğinin bir ifadesi olan Arjantin iflası çeşitli spekülasyon ve hatta Marksizm'e yönelen saldırılarla gündeme sürülmektedir. Arjantin'in iflası Marksist ekonomi politikayı yıpratma saldırısına dönüşmüştür.

Marksist olduğu iddia edilen, esasında neo-liberal ekonomi politikaların Arjantin teknik direktörü olan Ekonomi Bakanı **Axel Kicillof**, bugün "**Ülkeyi batıran Kızıl Marksist**" ifadelendirilmeleri ile birlikte Marksist ekonomi politika hedef alınmaktadır. Birkaç kamulaştırma politikası sonucu Marksist statüsüne çıkarılan Axel Kicillof emperyalist ekonomi politikaların uygulayıcısı olup kapitalizmin ekonomi modelinin temel-

lerinden birini oluşturan kısa vadeci ekonomi modelinin uygulayıcılarından. Öyle ki Arjantin'i bu sürece getiren esas mesele kısa vadeci politikalar. Arjantin'de yaşananlara özetle bakmakta fayda var: 2001'deki borç yapılandırmasında (iflas) ödenemeyen tahvillerin yeni tahvillerle değiştirilmesi sırasında azınlıkta olan kimi tahvil sahipleri diğerleri gibi alacaklarının yüzde 75'inin sıfırlanmasına yanaşmadı. Bu

tahvillerin uluslararası ihraç olması nedeniyle süreç New York'taki mahkemeye taşındı. Ve bu tahvil sahipleri davayı kazandı. Arjantin hükümeti bu süreçte ödeme yapmaya yanaşmadı çünkü bu zamana kadar alacaklarının yüzde 75'i sıfırlanan önceki tahvil sahiplerine emsal olacaktı.

Bu sürecin toplam maliyeti ise 13 milyar dolardır. Arjantin'e verilen 30 günlük müddet de dolunca Arjantin te-

merrüde düştü. Hesaplar donduruldu. Leşçi akbaba fonları olarak ifade edilen esasında kapitalizmin kuralı olan bu fonlar Arjantin'in nasıl bir "Marksist" ekonomiye sahip olduğunu gösteriyor. Ancak burada önemle belirtilmesi gereken bir süreç var ki; bu da Arjantin için böyleleri bir sürecin beklenmesiydi.

Emperyalist politikalara uyum sağlama kapsamında gerçekleştirilen ve 1930-1989 arası 60 yıl içinde 6 askeri darbe, Arjantin'in işçi ve emekçilerine kapsamlı saldırıları da beraberinde getirmişti ve getirmeye devam ediyor. Özellikle ABD'nin kayagazi araştırmalarının % 35'lik kısmını Arjantin'de gerçekleştirmesi bu krizin aldığı boyutu daha da ağırlaştıracaktır. Şimdilerde son umudu bankalara bağlayan Arjantin hükümeti kısa-vadecilik modelini bu şekilde gidermenin derdine düşmüş durumdadır. Bankalara verilen fonların finansörlerin krizine dönüşme ihtimali çok yüksek.

Dersim: 3 Ağustos günü, 2 Şubat 2011 tarihinde Dersim dağlarında göçük altında hayatını yitiren 5 TİKKO kadın gerillası **Sefagül Kesgin, Gülizar Özkan, Nurşen Arslan, Fatma Acar, Derya Aras** mezarları başında yoldaşları tarafından anıldı.

Munzur Festivali'nin ardından yapılan **Partizan, YDG ve YDK**'lilar dağla-

BEŞ KADIN GERİLLA MEZARI BAŞINDA ANILDI

ra rehberlik eden yoldaşlarını anarak Dersim'den ayrılmak istediler. Öğle saatlerinde, "**Beşler yaşıyor kavga büyüyor**", "**Beşlerden kavga selam olsun TİKKO'ya**", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**" sloganları ile mezarlığa giriş yapıldı. Kadın mücadelesinde önderleşmiş ve sistemin onlara biçmiş olduğu kadınlık rolünü yırtıp atarak özgürleşme yolunda şehit düşen gerillalar ilk önce saygı duruşu ile anıldı. Kavga yeminleri bir kez daha yinelenirken özelde kadınlar, mücadelede yitirdikleri ve rehber edindikleri yoldaşlarından aldıkları güçle seslendiler Dersim dağlarına, "**Kadınlar kavgayı**

büyütüyor" diye. Şehit yoldaşların mezar başında Partizan adına konuşma yapıldı. Konuşmada, yoldaşlarından edindikleri tecrübe ve azimle mücadeleyi kaldığı yerden sürdürecekleri belirtilirken, kadınlara daha büyük işin düştüğünü, en ön saflarda yoldaşlarına ve çetin kavgalarına layık bir şekilde mücadele etmeleri gerektiğine vurgu yapıldı.

Konuşmanın ardından mezarların başında kavga türküleri ve marşlar söylendi. Sonrasında Sefagül Kesgin'in yoldaşları, Sefa'nın en çok sevdiği Al mendil türküsünü hep bir ağızdan seslendirdiler. Sloganların ardından mezarlıktan ayrıldılar.

MARIAM ANA'YI KAYBETTİK

Stockholm: Armenak Bakırcıyan (Orhan Bakır)'ın annesi Meryem (Mariam) Bakırcıyan 89 yaşında yaşama veda etti. Armenak Bakırcıyan'la ilgili belgesel çalışmanın planlanması, projelendirilmesi sürecinde, Armenak'ın yoldaşları yoğun bir çalışma ve iz sürme sonucu Meryem Ana ve çocuklarıyla ilişki sağlayarak 3 ay kadar önce görüşmeler ve belgesel için röportajlar gerçekleştirmişlerdi.

Meryem Bakırcıyan ile yapılan mülakatta; "**Ben Armenak'ın yoldaşlarının bir gün geleceklerini biliyordum. Onu unutmadıklarını sahiplendiklerini biliyordum. Ve siz geldiniz, sizleri gördüm artık gözüm arkada kalmayacak. Artık uzun bir yolculuğa çıkabilirim**" demişti.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Tuncer Mengücek: Kars'ın Büyüyük Çatak köyünde yoksul bir Kürt ailesinin çocuğu olarak dünyaya geldi. Öğrencilik yıllarında DHB (Devrimci Halkın Birliği) saflarında mücadeleye atıldı. 1979'da DHB'nin Kaypakkaya'nın düşüncelerini reddettiğini kavrayarak PP saflarında yerini aldı. Yürüttüğü militanca mücadelede defalarca gözaltına alındı ve her seferinde işkencehanelerden zafere çıktı. 4 Ağustos 1985'te çalıştığı inşaatın 8. katından düşerek yaşamını yitirdi.

Hasan Ataç: 1960'ta Dersim'de dünyaya geldi. Çok genç yaşta tanıştı devrimci düşüncelerle. Tutsak düşütüğünde çok genç olmasına rağmen işkencede "ser verip sır vermeme" geleneğine bağlı kaldı. 13 Ağustos 1985'te İstanbul'da çatışmada katledildiğinde bayrağı yoldaşlarına devrederek ölümsüzleşti.

1 Ağustos Şehitleri

Doğan Memeçil komutasındaki 10 kişilik gerilla birliği, Sivas, Erzincan ve Dersim'in keşiştiği noktaya yakın bir bölgeden hareket ederek Yeşilyazı'dan geçerek Söğütlü'ye uğradı.

Topuzlar köyünde mola verdikleri bir yerde Köylüler, askerlerin köye yığınak yaptığını, dikkatli olmaları gerektiğini iletir. Ancak bu arada düşman köye yığınak yapmaya başlamıştır bile. Gerillalar, düşmanın yoğunlaşmasını görünce geri çekilmeye başlamış fakat düşman öncesinde alanda pusuya yattığı için yakın mesafeden birlik taranmaya başlanır. Bu ateş bombardımanı altında köyün içine çekilir. Köyün içinde devam eden çatışmada önce **Doğan Memeçil**, ardından da **İsmail Kaya** ölümsüzleşir. Onların ardından düşman karşısında kahramanca direnen **Yusuf Yıldırım, Ali Demir, Cahit Oğuz, İmam Utan, Süley-**

man Kaya, Yusuf Tosun ve Cumhuri İçöz ölümsüzleşir. **Doğan Memeçil:** Dersim Merkez Halbur köyünde dünyaya geldi. 1980 öncesinde mücadeleye katıldı.

Ali Demir: 18 Aralık 1962'de Dersim-Pülümür'de doğdu. Avusturya'dan mücadeleye için ülkeye döndü ve halk savaşçısı olarak ölümsüzleşti.

Cumhuri İçöz: Sivas'ta doğdu. Ölümsüzleştiğinde halk savaşçısıydı.

İmam Utan: Dersim-Ovacık'a bağlı Çakperi köyünde dünyaya geldi. Ölümsüzleştiğinde halk savaşçısıydı.

Yusuf Yıldırım: Dersim Merkez Hapik köyünde dünyaya geldi. Ölümsüzleştiğinde halk savaşçısıydı.

Yusuf Tosun: Dersim Merkez Halbur köyünde doğdu. Ölümsüzleştiğinde halk savaşçısıydı.

Süleyman Kaya: Dersim-Hozat Geçimli köyünde doğdu. Ölümsüzleştiğinde halk savaşçısıydı.

İsmail Kaya: Sivas-Divriği Ovacık köyünde dünyaya geldi. Ölümsüzleştiğinde halk savaşçısıydı.

Cahit Oğuz: Dersim-Hozat'a bağlı Kilise köyü Sarpiyan(Yenidoğdu) mezrasında dünyaya geldi. Ölümsüzleştiğinde halk savaşçısıydı.

Kılıçkaya Şehitleri

31 Temmuz günü özel bir görev için gittikleri Erzincan ili Kılıçkaya Köyü yakınlarında düşmanın saldırısına uğradılar. Partizanlarla göğüs göğüseye çarpışmayı göze alamayan düşman güçleri kilometrelerce uzaktan teknolojinin gücüne dayanarak top mermileri yağdırmayı tercih ediyordu. Top mermileri partizanların etrafına yağmur gibi yağmaya başlar. Bu sırada **Fethi Özdemir** ve **Özlem Sürgeç** ölümsüzleşir.

Fethi Özdemir: 1967 Dersim doğumlu. Cumhuriyet Üniversitesi İnşaat Bölümü öğrencisi iken "önümüz kış,

kardelen çiçeği gibi olabilmek gerek" mısralarını arkasında bırakarak yeni mücadele alanında, devrimciliği boş vakitlerde yapılan bir uğraş olarak değil, tüm bir yaşam tarzı olarak algılıyor ve öyle yaşıyordu. Proletarya Partisi üyesi ve halk savaşçısıydı.

Özlem Sürgeç: Sevgiye, iyi ve güzel olana özlem; kötüye, sömürü ve baskıya isyan ederek halk savaşçısı olarak ölümsüzleşti.

Sinan Gürer: 30 Ağustos 1994 tarihinde Erzincan'da Ordu caddesinde bir arkadaşıyla birlikte sivil faşistlerle girdiği kavgada ölümsüzleşti. Görgü tanıkları olayı polislerin tezgâhladığını söylemiştir.

Hakan Karabulut: 1971 yılında Balıkesir'e bağlı Bigadiç ilçesinin Akyar köyünde doğdu. 1994 yılında Proletarya Partisi'ne karşı girişilen darbeye doğrudan yana tavır alır. 1996 SAG ve ÖO sürecinden oldukça etkilenir ve eylemlerde aktif rol alır. Ölümsüzleştiğinde halk savaşçısıydı.

Düzgün Öztürk: 1937'de Dersim-Hozat Geçimli köyünde doğdu. 1938 sürgününde ailesiyle birlikte Afyon'a göç ettirildi. 1965 yılında geçimini sağlayabilmek için Almanya'ya göç etti. 1978'de Proletarya Partisi'nin görüşleriyle tanıştı. 1999 yılında yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle 8 Ağustos 2001 tarihinde ölümsüzleşti.

Murat Deniz: 1972 yılında Kırklareli'nin Vize ilçesinde doğdu. Boşnak milliyetlendendi. İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde okurken DABK içinde örgütlendi. Proletarya Partisi'nin gerçekleştirdiği birlik sonrasında yaşanan darbeciliğe, kaçkınılığa, tasfiyeciliğe karşı aktif tavır aldı. Darbe sonrası MLM hattı savunarak Proletarya Partisi saflarında yerini alır.

Muharrem Horoz: 1967'de Sivas-Divriği'de doğdu. 1989 yılında Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği Bölümü'nde okurken tanıştı Proletarya Partisi'yle. Ölümsüzleştiği tarihe kadar pek çok görevi omuzladı. 1999 yılının Ağustos ayında düşmana esir düştü. Proletarya Partisi MK Yedek Üyesi iken 2000 yılında başlayan F tiplerine karşı yapılan Ölüm Orucu direnişinin 236. gününde ölümsüzleşti.

HÜRMEK VE KEPİR YAYLASI ŞEHİTLERİ İÇİN ANMA

Dersim: 31 Temmuz günü Partizan, 22 Kasım 1986 Ovacık Hürmek çatışmasında yaşamını yitiren şehitleri gerçekleştirdiği yürüyüşle andı. Pulur Belediyesi önünden başlayarak şehitlerin bulunduğu mezarlığa gerçekleşen yürüyüşte, ardılları kavga yeminleri ederek mücadeleyi yükseltme sözleri verdi.

Yüzlerce insanın bir araya geldiği anmada, "**Halk savaşçıları ölümsüzdür**" yazılı pankart açıldı. Pulur Belediyesi önünden büyük bir coşkuyla başlayan yürüyüşte, "**Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya**", "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "**Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı**" ve "**Katil devlet hesap verecek**" gibi sloganlar atıldı.

Saygı duruşu ile başlayan anmada, Partizan adına bir konuşma gerçekleştirildi. Konuşmada 30 yıl önce yitirilen şehitlerin anılmasına ve kavganın daha da yüceltileceğine değinildi. 22 Kasım 1986 tarihinde 3. Konferans için Dersim'de bir araya gelen delegeler düşürdükleri bir pusuda şehit düşmüşlerdi. Geçtiğimiz günlerde ise, TKP/ML Üyesi Ali Rıza Boyoğlu, Konferans delegesi Dursun Erkul, TİKKO Genel Komutanı Hüseyin Tosun, TKP/ML üyesi Rıza Sökmen ile TMLGB üyesi Akın Uzun'un mezarları yaptırılmıştı.

Yüzyıla yazılmış bir direniş: FİLİSTİN!

"Hepimiz gördük
Dünya kaçırıldı gözlerini
Dişlerimizi vicdanlarımıza gömdük
Vicdanlarımızı gözyaşlarımız sindirdi.
Ne yapsak da ne etsek de
Çeperleri çelikten de olsa kalbimizin
Bir su gibi sızar sağırlığımızı, Filistin"
(Aydın Öztürk)

Gün gün değişen ve dakikası dakikasını tutmayan dünya gündemi içerisinde, neredeyse yüzyıldır değişmeyen tek gündem **Filistin**. Kuşaktan kuşağa, nesilden nesile, emperyalizmin kanlı ellerinde, hayatta kalma mücadelesi veren bu tarihsel coğrafya, yüzyıldır olduğu gibi bugün yine kanamaya devam ediyor.

Yaklaşık 3 hafta önce başlayan İsrail saldırısı ile şimdiden ölenlerin sayısı 2 binlere yaklaştı. 2 intifada (ayaklanma) süreci, duvarlarla örülü ve abluka altına sıkıştırılmış bir halk ve yüzyıla yayılmış bir savaş... Tüm bunların içerisinde Filistin direnmeye devam ediyor hala.

Filistin topraklarında, Yahudi inancının kutsal mekanlarının Yahudilere ait olması ve bu topraklarda bir Yahudi devleti kurulması fikrinin sistemetik haldeki ilk savunusu tarihsel anlamda Avusturya-Macaristanlı gazeteci Theodor Herzl tarafından 1897 yılında bastığı *Der Judenstaat* (Yahudi Devleti) kitabı ile başlar. Yahudilik inancına göre, Eretz Yisra'el ya da diğer adıyla Siyon, Tevrat'ta Tanrı tarafından Yahudilere vaat edilmiş topraklardır. Roma İmparatorluğu döneminde yaşadıkları coğrafyadan sürülen ve Avrupa'nın birçok merkezinde yüzyıllarca mülteci hayatı yaşayan Yahudilerin, yeniden bahse konu topraklara dönerek burada devlet kurmaları, Siyonist izleğin temel yönelimidir.

Osmanlı'dan toprak alımları, daha sonra bölgeye ilk göçler vb. ön adımları atılmaya başlansa da, Filistin topraklarında bir İsrail devletinin resmen kuruluşu 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası sürece denk düşmektedir. Nazi Kamplarında kitlesel soykırımlardan geçirilen Yahudilerin "devletsizliği" kimi emperyalist çıkarılara da paralel şekilde, 13 Mayıs 1948'de Filistin topraklarında bir İsrail devleti kurulması ile giderilmiştir.

Halihazırda, Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışından sonra İngiliz Mandasına giren Filistin toprakları, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası koşullarda İsrail Devleti'ne alan açarak yeniden dizayn edildi. Tabii bu dizayn, bölge halklarının tepkisine ve meşru müdafasına da kaynaklık etti.

BM eliyle yapılan düzenlemeyle birlikte, bölgede bir İsrail devleti kurulmasına karşı çıkan Arap devletleri Ocak 1948'de, Filistinli ve Ortadoğu'daki Arap gönüllüler Suriye'de bir araya gelip **Arap Özgürlük Ordusu**'nu (AÖO) oluşturdular.

Bu tarihte başlayan aktif savaş süreci ise, Temmuz 1949'da Arap devletleri ile imzalanan ateşkes anlaşmasına kadar sürmüştür. Bu tarihten itibaren açığa çıkan "Yeşil Hat" İsrail devletinin sınırlarını teşkil etmiştir. Ateşkesin ardından İngiltere Kıbrıs'taki 2000 Yahudi tutsukluysa serbest bırakıp İsrail'i tanımış; 11 Mayıs 1949'da İsrail, Birleşmiş Milletlerin bir üyesi olarak kabul edilmiştir. Savaşta, 650.000 kişilik İsrail nüfusundan, 6000 kadın ve erkek öldürüldü. Birleşmiş Milletler'in sunduğu rakamlara göre, 1947 ve 1949 yılları arasında 726.000 Filistinli ya ülkeden kaçmış ya da kalabalık halde kötü durumdaki büyük mülteci kamplarında sürülmüştür.

1949 yılında Filistin ile ilgili bir ateşkes imzalanmış olması, silahların sustuğu anlamına gelmemiştir. Bu tarihten itibaren de Filistinliler, İsrail istilasına karşı direnişi sürdürmüşler ve özellikle 1960'lı yıllarda, uluslararası arenada güçlü sosyalist devrimlerin de etkisiyle bağımsızlık mücadelesini büyütmüşlerdir. Özellikle **Filistin Halk Kurtuluş Cephesi** ve **El Fetih** örgütleri üzerinden yürüyen savaş, Türkiyeli devrimcilerin de ilgisine mazhar olmuştur.

'68 kuşağının devrimci önderlerinden **Deniz Gezmiş**, **Ömer Ayna**, **Alparslan Özdoğan** gibi devrimciler, hakeza 70'li yıllarda TKP/ML, PKK vb. örgütlenmeler bizzat oralarda kamplarda askeri eğitim almış, İsrail siyonizmine ve emperyalist politikalara karşı savaşmışlardır.

Bu yıllar İsrail'e karşı Yaser Arafat tarafından kurulan Filistin Kurtuluş Örgütü (FKÖ) ve George Habaş tarafından kurulan Filistin Halk Kurtuluş Cephe-

si'nin (FHKC) aktif silahlı faaliyet yürüttüğü yıllardır aynı zamanda. Zira, İsrail'in saldırganlığı da boyutludur aynı zamanda. 6 Eylül 1982 tarihinde İsrail'in Batı Beyrut'ta Sabra ve Şatilla adındaki Filistin mülteci kamplarında, FKÖ'lü militanlar var diyerek çocuklar dâhil binlerce insanı katletmesi gibi olaylar, sürecin hararet düzeyini artırmaktadır.

1. ve 2. İntifadalar...

Daha yakın tarihe geldiğimizde ise, Filistin'de direnişe esas anlamda İntifada süreçleri renk vermiştir. İlk intifada süreci, İsrail'in, Aralık 1987'den 1993 Oslo Anlaşmasının imzalanmasına kadar süren, Filistin topraklarını ele geçirmesine karşı, Filistinlilerin ayaklanmasıdır.

9 Aralık 1987'de Cebaliye Mülteci Kampı'nda başlayan isyan, İsrail Ordusunun 4 Filistinliye çarpıp öldürmesi sonucu ateşlenmiştir. Genel grev, Gazze ve Batı Şeria'daki İsraili kurumları boykot, ordu emirlerine karşı sivil itaatsizlik, İsrail yerleşkelerinde çalışmamak, İsrail ürünlerini satın almamak, vergi vermemek, Filistinli araçları İsrail ehliyetleriyle kullanmayı reddetmek, grafitiler yapmak, barikatlar kurmak ve Filistin sınırları içindeki İsrail'e ait askeri binalara taş ve molotof kokteyli atmak gibi eylemlerin gerçekleştiği birinci intifada süreci ile birlikte Filistin, Oslo Görüşmelerine ve Madrid Konferansına katılarak uluslararası alanda varlık kazandı.

Filistin'deki 2. İntifada süreci ise, Eylül 2000'de başlayıp 2005'e kadar sürdü. El Aksa İntifadası olarak da geçen bu direniş süreci boyunca ölü sayısı, Filistin tarafında 3000 ve İsrail tarafında 1000'e ulaştı.

Oslo Anlaşmalarıyla İsrail, Gazze Şeridi ve Batı Şeria'dan aşamalı olarak silahlı kuvvetlerini geri çekmeyi ve Filistinlilerin kendi kendilerini yönetme hakkını tanımayı kabul ederken, Filistin'e Camp David görüşmelerinde tanınacak yeni hakları engellemek için ise diğer yandan provokatif pratiklere girişiyordu.

Sabra ve Şatilla katliamlarının faili ve İsrail Milli Savunma Bakanı Ariel Şaron'un El Aksa ziyareti de bu minvalde anlaşılmaktaydı. Yani, ziyarete dair "bir Yahudi ve İsraili olarak Musevilğin kutsal mekânlarını ziyaret etme hakkını kullanmak" şeklinde konuşan Şaron'un gelişine yönelik protestolar sırasında

bir babanın 12 yaşındaki çocuğunu çöp tenekesi arkasından korumaya çalışmasına rağmen İsrail askerlerince vurulması kitlesel direniş sürecinin fitilini ateşlemişti. Daha sonra Filistinli direniş örgütlerinden Hamas ve İslami Cihat'ın daha aktif durduğu, El Fetih'in ise, daha uzlaşır yaklaşıma çalıştığı 2. İntifada süreci, El-Fetih lideri Yaser Arafat'ın ölümünün ardından sönümlenmeye başlar. Daha sonra, çeşitli siyasal yarışlara sahne olan Filistin'de; Filistin lideri Mahmud Abbas, Şarm El Şeyh Zirvesinin intifadanın sonu olacağını işaret etmiştir. Zirvede Abbas, şiddetin sona ereceğini bildirmişti ve Ariel Şaron ise 900 Filistinli tutsağın bırakılacağını ve Batı Şeria'dan çekileceğini bildirmişti.

Sonuç olarak...

Belirli kesitlerinden çeşitli örnekler aktarmaya çalıştığımız Filistin meselesi, kuşkusuz ki, aktarabildiklerimizden çok daha fazla detayı barındırmakta; sadece onlarca bölgede yüzyıla yayılmış bir savaş değil, bir halkın yaşamını kuşatan, Ortadoğu'da emperyalizmin doğrudan uşaklığı için kurulan bir devletin neredeyse 4 nesilden çocuklara savaş dışında bir şey göstermeyen halini de gözler önüne sermektedir.

Son başlayan İsrail saldırısında binlerce insan katledilirken, Hamas Sözcüsü Fevzi Berhum, yazılı bir açıklama yaparak, "Şeria'daki halkımızı, Gazze'de hakiki ve fiili bir zafer elde edilmesi için kitlesel bir intifadaya ve İsrail düşmanıyla her türlü çarpışmaya çağırıyoruz" sözleri ile yeniden direnişi büyütme çağrısı yaptı. Sadece bu bile, yüzyıldır Filistin'in yıkılmaz bir irade ile emperyalizme ve siyonizme geçit vermemek için sürdürdüğü savaşın, muktedir olacağına delalettir. Emperyalizmin Ortadoğu'ya kan kusturan uşağı Siyonist İsrail devleti, halkın bu kararlılığı sayesinde kazanacaktır.

"Şimdi devrilirken delikanlılar göğsünden yaralarla
Kalplerini soğuyan avuçlarındaki taşlara sakladılar
Belki de onun için
Filistin'deki her taş,
Sönmüş bir volkandır artık
Ve bu kesin
Taşlar Tankları Yenecek
Taşlar Tankları Yenecek" (Aydın Öztürk)

Munzur Kültür ve Doğa Festivali 14 yaşında!

Dersim: Her yıl Dersim'de geleneksel olarak düzenlenen bu yıl da 14.'sü yapılan Munzur Kültür ve Doğa Festivali, 31 Temmuz-3 Ağustos tarihleri arasında Dersim merkez ve çeşitli ilçelerde etkinliklerle gerçekleştirildi. **"Dilimiz, kültürümüz, kimliğimiz ve inancımızın adı Dersim"** şiarıyla yapılan 14. Munzur Festivali kapsamında, konserler, tiyatro gösterimleri, halk oyunları paneller, kadın atölyeleri, resim sergileri gibi çeşitli eylem ve etkinlikler düzenlendi. Türkiye'nin çeşitli illerinden binlerce insanın bir araya geldiği festivalde halk, kültürüne, inancına ve doğasına sahip çıktı. 4 gün boyunca askerinin ve polislin yoğun baskısı olduğu gözlenirken, şehir girişinde askerler otobüsleri durdurarak arama yaptı, "şüpheli" gördükleri kişileri gözaltına aldı.

Festivalin başlamasından bir gün önce 30 Ağustos günü siyanürle altın aranan Geyiksuyu köyünde bir festival düzenlendi. Öğlen saatlerinde HES'lere, barajlara ve siyanürle altın aramalarına karşı yürüyüş yapıldı. Yürüyüşün ardından "Munzur ve Çevre" kapsamında bir panel düzenlendi. Partizan da gün boyunca stand açarak eylem ve panele katıldı. Akşam saat-

lerinde Grup İsyân Ateşi, Pınar Aydınlar, Grup Munzur ve Mehmet Ekici'nin sahne almasıyla halk coşkulu saatler geçirdi.

Festivalin 1. Günü

Festival, Belediye Caddesi'nde açılan resim sergileri ile başlarken Partizan, Dersim merkezde gün boyunca stand açarak yayınları halka ulaştırdı. Akşam saatlerinde Seyid Rıza Meydanı'nda Ahmet Aslan, Ferhat Tunç gibi sanatçıların katılımıyla konser düzenlenirken, kitle halay ve türkülerle coşkulu saatler geçirdi.

Festivalin birinci gününde Ovacık'ta Partizan, 22 Kasım 1986 Ovacık Hürmek çatışmasında yaşamını yitiren şehitlerin mezarının yapılması sonucunda, Pulur Belediyesi önünden başlayarak şehitlerin bulunduğu mezarlığa yürüyerek bir anma gerçekleştirdi. 22 Kasım 1986'da Proletarya Partisi'nin 3. Konferansı için Dersim'de bir araya gelen ve düşürüldükleri bir pusuda şehit düşen **TKP/ML Üyesi Ali Rıza Boyoğlu, Konferans delegesi Dursun Erkul, TIKKO Genel Komutanı Hüseyin Tosun, TKP/ML üyesi Rıza Sökmen, TMLGB üyesi Akın Uzun**'un mezarları yaptırıldı. Kavgada ölümsüzleşen şehit-

lerin mezarları başında, ardılları kavga yeminleri ederek mücadeleyi yükseltme sözleri verdi.

Yüzlerce insanın bir araya geldiği anmada, **"Halk savaşçıları ölümsüzdür"** yazılı pankart açıldı. Pulur (Ovacık) Belediyesi önünden büyük bir coşkuyla başlayan yürüyüşte, **"Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya"**, **"Devrim şehitleri ölümsüzdür"** sloganları atıldı.

Festivalin 2. Günü

Dersim topraklarındaki 37-38 Katliamı'nın tarihine bir kez daha göz atmak, bu katliamı unutmamak ve unutturmak için "37-38 soykırımıyla yüzleşme" başlığıyla panel düzenlendi. Panelde Cafer Demir, Barış Yıldırım, Güney Kürdistan Enfaal Bakanı adına temsilci, Murat Işık, Özer Tekinoğlu ve Ayhan Yener panelist olarak yer aldılar. Panelde Dersim katliamı ve gelinen süreç, ayrıca Kürdistan'daki diğer katliamlar ele alınarak oldukça verimli bir panel gerçekleştirildi.

Dersim Merkez ve Gazik mahallelerinde Partizan ve Özgür Gelecek okurları toplu gazete dağıtımına çıkarak Dersim'in mahallelerine, çay bahçelerine, evlere, ellerinde ÖG gazetesi ve seçim tavrının yazılı olduğu bildirileri Dersim halkıyla buluşturdular. Dağıtım esnasında, ara sokaklarda ve çay bahçelerinde, Dersim'de kalekol/karakol istemediklerine, HES'lere karşı her zaman mücadele edebileceklerine yönelik ajitasyonlar çekildi. Mahalle etkinlikleri kapsamında Yenimalle ve Gazik'te konserler düzenlendi. Gazik mahallesinde Grup İsyân Ateşi'nin sahne almasıyla halk coşkulu zaman geçirirken, grubun seslendirdiği marşlar kitlede büyük etki uyandırdı.

Festivalin 3. Günü

Festivalin 3. günü Mazgirt, Çemişgezek, Karakoçan ve Dersim Merkez'de çeşitli etkinlikler düzenlendi. Elazığ'ın

Karakoçan ilçesinde bu yıl ilk kez düzenlenen **"Mazlum Doğan Kültür Sanat ve Doğa Festivali"** Partizan'ın da katılımıyla Mazlum Doğan'ın mezarı ve ailesinin ziyaret edilmesi ile başladı. Festival kapsamında "Vadilerimizde ekolojik soykırım ve HES'lere karşı mücadele" konulu panel düzenlenirken, akşam saatlerinde çeşitli sanatçıların katılımıyla bir konser düzenlendi.

Festivalin bir diğer adresi ise Mazgirt'ti. Gün boyunca ilçede gazete ve bildiri dağıtımını yapan Partizan faaliyetçilerinin festival alanına sloganlarla girmesi halk tarafından alkışlarla karşılandı. Grup İsyân Ateşi, Şenol Akdağ, Grup Munzur, Mehmet Çapan, Ozan Rençber, Grup Marsis gibi sanatçıların yer aldığı festival programında Grup İsyân Ateşi'nin sahneye çıkması ile birlikte "Umut dağlarda Partizanlarda" pankartıyla festival alanına giren Partizancılar sık sık **"Önderimiz İbrahim, İbrahim Kaypakkaya"**, **"Gerillalar ölmez, yaşasın halk savaşı"**, **"Umut dağlarda Partizanlarda"** sloganları attılar. Halaylarla kitleyi coşturan Grup İsyân Ateşi özgür bir geleceğe doğru ancak örgütlülük ve mücadeleyle gidilebileceğini söyleyerek konserini sonlandırdı.

Dersim Merkez'de ise "Köy boşaltmalara karşı köye dönüş projeleri", "Rojava Devrimi ve Ortadoğu'daki gelişmeler" ve "Devlet politikası olarak Gezi-Soma ve Roboski" konulu üç ayrı panele halkın ilgisi yoğundu.

Festivalin 3. gününde 14. Munzur Kültür ve Doğa festivali kapsamında Dersim Roştıya Asmê LGBTİ Oluşumu öncülüğünde binlerce insanın katılımıyla 1. Dersim/Munzur Onur yürüyüşü gerçekleştirildi. Yaklaşık bin kişinin katıldığı yürüyüşte **Yeni Demokrat Kadın, Yeni Demokrat Gençlik ve Partizan** da katıldı.

Son gün ise Partizanlar, TIKKO gerillası 5 kızılı karanfilin Asri Mezarlığı'nda bulunan mezarını ziyaret ederek mücadele yemini ettiler.

Mazlum Doğan Kültür-Sanat ve Doğa Festivali

Elazığ-Karakoçan'da 1.si düzenlenen Mazlum Doğan Kültür Sanat ve Doğa Festivali büyük bir coşkuyla gerçekleştirildi. Festival Dersim-Mazgirt'te bulunan Mazlum Doğan'ın mezarına ziyaretle başladı. Partizan ve YDG'lilerin de olduğu kitle, mezar başında bir anma gerçekleştirdi. PKK bayrağının dalgalandığı mezarda Mazlum Do-

ğan'ın kardeşi bir konuşma yaptı. Mazgirt Seyithan köyünde bulunan Doğan'ın mezar anmasından sonra festival, Karakoçan'da devam etti. Festivale HDP Eş Başkanı **Selahattin Demirtaş**, Bingöl Milletvekili **İdris Baluken**, Amed Büyükşehir Belediyesi Eşbaşkanı **Gültan Kışanak** da katıldı. Konuşma yapan Demirtaş "Bu devlet bize tek dil, tek devlet dayatmaktadır. Bu zorlama apaçık faşizmdir. Ama bizler biliyoruz ki çok kültürlülük bölücü olmak değildir" diyerek TC'nin Suriye politikasını da eleştirdi. Konuşmaların ardından **Rojda**, Ali Yılmaz, **Seyda Perinçek**, Koma Denge Bratı, **Halide** ve Silbus u Tari sahne aldı. (YDG Basın Komisyonu)

Mercan'da Köy Festivali gerçekleştirildi

Dersim: Mercan Vadisi Yarımkaya Köyü Sosyal ve Kültürel Yardımlaşma Derneği tarafından devletin Mercan vadisine yapmış olduğu HES barajının daha ileri boyutlarını önlemek ve duyarlılık yaratmak için Yarımkaya köyünde festivalin 5.si düzenlendi. Konuşmalar sırasında **Munzur Çevre Derneği** adına **Mehmet Soylu** söz alarak **"Bu arada bizler gözeleri çok kirletiyoruz. Bu yüzden başta Ovacıklılar olmak üzere buraya gelen herkes dikkatli olmalıdır"** dedi. Festival **Mehmet Ekici** ve **Pınar Aydınlar**'ın türkülerini ve söyledikleri marşlarla devam etti. YDG ve Partizan olarak katıldığıımız köy festivalinde kitleyle birlikte sık sık **"Önderimiz İbrahim Kaypak-**

kaya", **"Beşler yaşıyor, kavga sürüyor"**, **"Berkin Elvan ölümsüzdür"** sloganlarını attık. Bu arada Berkin Elvan'ın ailesi de festivale katıldı. Berkin'in annesi Gülsüm ana bir konuşma yaptı. Ardından kitle hep bir ağızdan **"15'inde bir fidan Berkin Elvan"** sloganını attı. (YDG Basın Komisyonu)

Höbekbaba Festivali'nde devlet baskısı

Erzincan'ın Tercan ilçesinde 29 Temmuz günü düzenlenen **Höbekbaba Festivali**'nde Partizan olarak stant açtık. Standımızı açmak için gittiğimizde jandarma ekiplerinin daha standımızı açmadan bizlere *"Sizin şüpheli hareketleriniz var. Burada ne yapıyorsunuz?"* diyerek kimlik sorgulaması yapacaklarını söylediler.

Uzun süreli bir tartışmadan sonra ve halkın bizleri sahiplenmesiyle birlikte jandarma ekipleri geri çekilmek zorunda kaldı. Standımız oldukça yoğun ilgi gördü. Festivalde sık sık halaylar çekildi ve *"Katil devlet hesap verecek", "Devrim şehitleri ölümsüzdür"* vb. sloganlar atıldı.

(Erzincan Partizan okurları)

Mollaköy Festivali Gerçekleşti

Erzincan: *"Kültürümüze, kimliğimize, dilimize ve doğamıza sahip çıkıyoruz"* şiarıyla örgütlenen Mollaköy Kültür Ve Doğa Festivali gerçekleşti.

Festivalde gerçekleştirilen konuşmalarda Erzincan'a bağlı Üzümlü, Kemah ve Tercan'da devam eden HES projelerinin, İliç'teki siyanürle altın aramanın ve kentsel dönüşüm projesi kapsamında Çağlayan Girlervik Şelalesi bölgesine yapılan TOKİ konutlarının halkın yaşam alanlarına dönük saldırılar olduğuna değinildi ve mücadele çağrısı yapıldı.

Festivalde Partizan olarak stant açıp Mollaköy ve Yeniköy'de Özgür Gelecek Gazetesi dağıtımını yaptık. (Erzincan Partizan okurları)

Gerilladan yol kesme eylemi

Dersim: Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgiye göre TKP/ML TİKKO gerillaları, 30 Temmuz Çarşamba günü öğlen saatlerinde Dersim merkeze bağlı

Geyiksuyu yolunda yol kesme eylemi gerçekleştirdi.

Geyiksuyu Festivali için yola çıkan araçları durduran gerillaların, insanları otobüslerden indirerek Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dair boykot çağrısında buldukları öğrenildi.

Propaganda yaparken bir yandan da bildiri dağıtan gerillaların, halk demokrasisini kurmak için halk savaşına katılmaya, TİKKO'ya omuz vermeye çağırıldıkları ve yaklaşık 1 saat süren eylemin ardından gerillaların alandan çekildiği öğrenildi.

Dersim köy çalışmalarından izlenim...

Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik olarak, Çemişgezek'in Paşacık ve Gözlü Çayır köylerindeki köy çalışmalarının bitmesinin ardından 25 Temmuz Cuma ve 26 Temmuz Cumartesi günü Hozat'ın köylerinde ve Hozat merkezde çalışma gerçekleştirdik.

Çalışmalar kapsamında gerçekleştirdiğimiz sohbetlerde ülkenin ana gündemini oluşturan Cumhurbaşkanlığı seçimleri üzerine de sohbet ettik. Köylülerin bir kısmı tartışmaların ardından boykot tavrının mantıklı olduğunu ve alternatifsizliğe bir alternatif oluşturduğunu söylerken bazı köylüler ise yapılan tartışmalardan sonra boykot edeceklerini açıkladılar.

Bir diğer gündemimiz olan Köye Geri Dönüş kampanyasını da köylülerle tartışma şansı yakaladık. Köye Geri Dönüş kampanyasını köylülerle konuştuğumuz zaman kendilerinin topraklarını bırakmadıklarını ancak bir sürü insanın şehir yaşamında yozlaşıp artık köy hayatından ve üretimden koptuklarını belirttiler. Tekrar geri dönüş yolu-

nun zor olduğunu ancak bunun üzerine kendi insanlarıyla konuşacaklarını kendilerinin de topraklarına geri dönüp sahip çıkmayı istediklerini vurguladılar.

Hozat'ın Ergen köyünde yürüttüğümüz çalışma sırasında köylerinde su

sorunu olduğunu belirttiler. Köylülerle gerçekleştirdiğimiz toplantıda, köylülerin böyle sorunlarda kendi gücünün farkında olması gerektiğini ve örgütlü bir şekilde haklarını kazanabileceklerini belirttik. Aynı zamanda bu konuyu yine kolektif bir biçimde köyün muhtarına taşıyarak su sorunlarının çözebileceklerini bizler de bu konun peşini bırakmayacağımızı köylülere bildirdik.

Köyden ayrıldıktan sonra faaliyetimize hız kesmeden Hozat merkezindeki esnafı dolaşarak gazetemizin dağıtımını ve Cumhurbaşkanlığı seçimlerini tartıştık.

Buradaki esnafın bir kısmı Partizan'ın boykot kararını bildiğini ve destek çıktığını, mevcut şartlarda Cumhurbaşkanlığı seçimlerini kendilerine bir şey kazandırmayacağını söylediler. Diğer bir kısmı da yine *"T. Erdoğan gitsin de ne olursa olsun"* şeklinde düşündüklerini belirttiler. (Bir Partizan)

Kartal'da boykot çalışması

* *"Sömürü ve baskı düzenine karşı örgütlen, seçimleri boykot et", "Demokrasi yalanına aldanma, mücadeleyi yükselt"* şiarlı afişler Kartal Merkez'e yapılıırken, afiş çalışması sırasında **İbrahim Kaypakkaya** resimli afişler de kullanıldı. İnsanların, *"İbo'yu asın, sakın İbo'yu kapatmalarına müsaade etmeyin"* demesi çalışmayı renkli kılan olaylardandı.

* Kartal'ın Karlıktepe Mahallesi'nde Partizan yaptığı afişlerle halkı Cumhur-

başkanlığı seçimlerini boykot etmeye çağırıldı. **"Cumhurbaşkanlığı seçimlerini boykot et"**, **"Mücadeleyi yükselt, örgütlen"**, **"Seçimleri boykot et"**, **"Şovenizmle mücadele et, ayrımcılığa karşı dur"** yazılı afişler yaptık.

Dersim'de 1. Onur Yürüyüşü gerçekleştirildi

Dersim: 14. Munzur Kültür ve Doğa festivali kapsamında **Dersim Roştıya Asmê LGBTİ Oluşumu** öncülüğünde binlerce insanın katılımıyla 1. Dersim/Munzur Onur Yürüyüşü gerçekleştirildi.

Sanat Sokağı'nda bir araya gelen LGBTİ'ler alkışlar ve ısıklıklar ile Okullar ve Cumhuriyet caddeleri üzerinden Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Partizan'ın da destek verdiği yürüyüşe Yeni Demokrat Kadın flama ve dövizleriyle katıldı. Yürüyüşte sık sık **"Dersim'den Gezi'ye eşcinseller her yerde"**, **"Dünya yerinden oynar ibneler özgür olsa"**, **"Kürdistan vardır eşcinseller vardır"**, **"HES'ler yıkılsın Tayyip altında kalsın"**

sloganları atıldı.

Kitle adına basın açıklamasını okuyan **Ozan Uğur** devletin LGBTİ'lere yönelik şiddetin savunucu olduğunu vurgulayarak **"Mersin'de transseksüel kadınlara polis saldırısı olmuştu, sokaklarda olan transseksüel kadınlar 'potansiyel tehlike' oluşturduğundan (!) devlet bir kez daha düşmanlığını göstermiş oldu. Translara yönelen şiddet kadınlara, engellilere, Kürtlere ve Alevilere yönelen şiddetin başka yönüdür"** dedi.

Erkeklerin sözünün geçtiği bir savaşta, barışa da karar verecek olanın sadece erkek olmayacağını vurgularken **"LGBTİ'lere yönelik**

nefret ve namus cinayetlerine karşı sessiz kalmadığımızı söylerken savaşa ve nefrete bir kurban daha vermemek için herkesi homofobi ve transfobi karşıtı mücadelemizi yükseltmeye çağırıyoruz" şeklinde konuşarak açıklamayı bitirdi. Eylem, çekilen halayların ardından sonlandırıldı.

Gülsuyu'ndan "küçük Partizanlar"

Gülsuyu ve Güleni Mahallesi Özgür Gelecek okurları olarak yozlaşmaya, çeteleşmeye ve uyuşturucuya karşı başlatmış olduğumuz kampanya çerçevesinde, bir aylık çalışma programı düzenledik.

Programın ilk iki haftası geride kalırken halkımız ve mahallemiz gençleriyle ilişkilendirip onları da bu çalışmalar içerisine dâhil ederek kaynaşma ve sosyalleşme ortamları açıyoruz. Her perşembe ve cumartesi Umut Cafe'de sinema gösterimleri yaparak hep birlikte oturup gülüyoruz, konuşuyoruz ve en önemlisi paylaşıyoruz.

Her gün uyuşturucu bataklığına düşürülen gençlerle oturup bu işlere nasıl çekildikleri ve uyuşturucuyu neden kullandıklarını kimyasal maddeleri içmele-

rine neden olan şeylerin ne olduğunu anlamak için uzun uzun sohbetler ediyoruz. Yaptığımız sohbetlerde onların bu bataklık içerisinde kurtulmalarının zor ama imkânsız olmayacağını onlara değer vererek yaşamının her açıdan güzel olduğunu hatta yaşamak için dinlenmek gerektiğini anlatıyoruz.

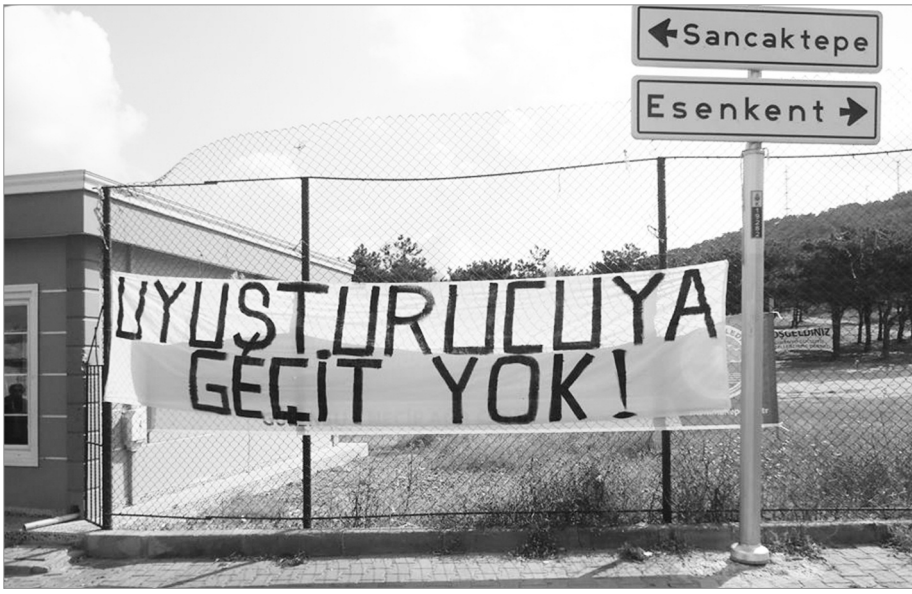
Başlatmış olduğumuz bu program ekseninde etrafımıza doluşan gençlerden 10 ile 14 yaşları arasında bir grup gencin Özgür Gelecek gazetesine yazdığı kendilerini anlatan mektubu sizlerle paylaşmak istiyoruz.

*Merhaba Özgür Gelecek,
Ben ve arkadaşlarım her zamanki gibi dışarıda oyunlarımızı oynuyorduk. Devrimci abilerimiz, ablalarımız gazete-*

dağırtırken yanımıza gelerek bizimle top oynadılar sohbetler ettik ve onları çok sevdim. Onlarla tanıştıktan sonra biz de onlar gibi olmaya karar verdik. Arkadaşlarımızla konuşup devrimci gibi grup kurmamızı anlattım. Onlar da anlattıklarını onayladılar. Biz de Partizan ailesini çok sevdiğimiz için grubumuzun adını 'Küçük Partizanlar' koyduk. Bu grupta bazı kararlar aldık, kararlara uymayanlar cezalandırılıyor.

Mesela biz derneğe her gittiğimizde orda bulunan dayanışma kutusuna destek olsun diye para atardık. Şimdi bu işi kendi grubumuzda alacağımız kararlarla küfür eden, kötü söz söyleyen ceza olarak dayanışma kutusuna para atacak. Bu kutuda toplanan paraların ise derneğin mahallemiz için ve bizler için yaptığı çalışmalarda kullanıldığını çok iyi biliyoruz. Bunu yaptığımız içinse çok mutluyuz. Partizancı abilerimizin ve ablalarımızın bize karşı büyük ve güçlü olan sevgilerini ve sıcaklıklarını, olağanüstü güzelliklerini fark ettik.

Bundan etkilendik ve büyüdüğümüzde biz de onlar gibi olacağız. Grubumuzun ismi 'Büyük Partizancılar' olacak. Biz de bir gün onlarla aynı yolları yürümek istediğimizi kendilerine söyledik. Bize bu coşkuyu veren önemi veren sevgili Partizan ailesine teşekkür ederiz. Biz küçük Partizanlar büyük Partizanların yanında olmak için hep çabalıyoruz, Özgür Gelecek için onlarla olacağız. (Gülsuyu ÖG okurları)

Okurumuz Alişan Hışım yaşamını yitirdi

Kartal: Geçirdiği trafik kazası sonucu yaşamını yitiren Güzel anamızın abisi okurumuz **Alişan Hışım** 22 Temmuz günü toprağa verildi.

Gülsuyu Cemevi'nde gerçekleşen cenaze törenine ailesi, dost ve yakınları katılırken, Cemevi'ndeki dini törenin ardından cenaze, Kurtköy'de bulunan mezarlığa defnedildi. Cenaze törenine Partizan da çelenk gönderirken, mahallede bulunan Partizan taraftarları ve birçok devrimci kurum da katıldı.

Denetimsiz ölümler!

Tatil sezonunun açılması ile birlikte birçok kaza yaşanmakta ve ölümler olmaktadır. Elbette bu kazalar alışılabilir bir durum haline almışken yaşananlar karşısında diyebildiğimiz tek şey "biraz dikkat etmek" oluyor.

Bu sefer yaşanan denetimsizlikten, yapılması gerekenlerin yapılmamasından kaynaklı yaşanan ölümler. 27 Temmuz 2014 günü İstanbul'da başlayan halk otobüsü kazaları serisi, dört kişinin yaşamını yitirmesine neden oldu. Tuzla-Topkapı seferini yapan 500T numaralı halk otobüsünün yanmasının ve yangının ölümlere yol açmasının üstünden 1 gün geçmişti ki Ümraniye'de, önündeki araca çarpmamak için bariyer ve

"96 SAG ve ölüm orucu şehitleri ölümsüzdür"

İstanbul: Tecride Karşı Mücadele Platformu (TKMP), Galatasaray Lisesi'nin önünde bir açıklama gerçekleştirerek 1996 yılında hapis hanelerde gerçekleşen SAG ve Ölüm Orucu eylemlerinde şehit düşenleri andı.

TKMP adına **Semiha Köz** yaptığı açıklamada, tecrite karşı direnişin 18. yılında devrimci iradenin hala sürdüğünü, bu direniş geleneğinde yüzlerce şehit verildiğini, Buca, Diyarbakır, Ümraniye, Ulucanlar, Eskişehir 19-22 Aralık direnişi, 96 Temmuz SAG ve ölüm orucu direnişi yer aldığını be-

lirtti. Köz, o günlerden bu günlere devam eden zulme karşı direniş sürecinde hasta tutsaklar başta olmak üzere keyfi politikalarla tutsakların öldürüldüğünü vurguladı.

istinat duvarına sürtünerek durabilen özel halk otobüsünde bulunan 11 kişi yaralandı. Beşiktaş Barbaros Bulvarı'nda freni boşalan halk otobüsü, içerideki 30'a yakın yolcusuyla kaldırılma çabasıyla kaza yaptı, bu sırada cadde kenarında servis bekleyen 8-10 kişi ölümden döndü. Kabataş'ta ise kontrolden çıkan yolcu otobüsü vapura binmek için bekleyenlerin arasına daldı. Kazada 2'si ağır 18 kişi yaralandı.

Korku filmi serisi gibi devam eden bu kazalar ardından ulaşım güvenliği bu kez otobüslerin muayene ve denetimleriyle gündeme geldi. MMO İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Sekreteri **Cenk Cihangir** denetimsizliğe dair yaptığı açıklamada; "Araçların güven-

liği için yapılması gerekenler yönetmeliklerde belirtilmesine rağmen bu gerekliliklerin denetlenmemesi can kayıplarına yol açıyor" diyerek, MMO İstanbul Şubesi trafikteki araçların, toplu taşıma araçlarının güvenliğinin aynı zamanda yolcu güvenliği olduğunu ifade etti.

Yaşamımıza bu denli hükmetmeye çalışan neo-liberal politikalarla birlikte yaşam alanlarının tamamı güvencesizleştiriliyor. Ve denetim alanı, piyasanın ihtiyaçlarına göre şekilleniyor. İşçi sağlığı ve iş güvenliği yok sayılarak, her ay bir Soma katliamının yaşanmasına ve halk otobüslerinin seyir halindeyken yanmasına, ölümlerin yaşanmasına neden oluyor.

Ankara YDG: "Çatı adayının başı belada!"

Seçimler yaklaşırken her adayın seçim çalışması sürmekte, kimi yerlerde faşist saldırılar boy göstermekte, kimi yerlerde ise partiler kirli bir dostluk örneği göstererek karşımıza çıkmaktalar.

Bu dostluğun en önemli örneklerinden biri de çatı adayı Ekmeleddin İhsanoğlu'dur. Faşist diktatörlüğün şu anki sözcülüğünü yapan R. T. Erdoğan'a karşı diğer düzen partilerinin kurtarıcı olarak gördüğü bu aday tüm Türkiye'de olduğu gibi Ankara'nın devrimci, demokrat, yurtsever, Alevi halkının yoğun yaşadığı Tuzluca'yır'da da seçim çalışmasını yürütmekte. Bizler Ankara YDG olarak bu faşist, gerici ve yobaz unsuru teşhir etmek için İhsanoğlu'nun seçim pankartlarının üzerine yazılmalar yaptık.

Pankartın üzerine faşist TC devletinin yaratmış olduğu Sivas katliamı ve ardından İhsanoğlu'nun söylemiş olduğu "Allah'a şirik koşanlar ateşle imtihan edilirler" sözünü ve altına da "Sivas'ı Unutma" şiarını yazdık.

Ayrıca Tuzluca'yır Mahallesi'nin belli noktalarına "Sisteme kan taşıma, cumhurbaşkanlığı seçimlerini boykot et", "Devlet demokratikleşemez, sandığa gitme" şiarlarını YDG imzalı olarak yazdık. (Ankara YDG)

Antakya'da çatı aday protestosu

Antakya: Cumhurbaşkanı adayı Ekmeleddin İhsanoğlu'nun Arap Alevi halkını yok sayan açıklamaları 1 Ağustos günü Armutlu Mahallesi'nde yapılan açıklama ile protesto edildi.

Arap Alevi Gençliği'nin çağrısı ile örgütlenen eylem kitlenin akşam saatlerinde Armutlu BP önünde toplanması ile başladı. Daha sonra kitle buradan Uğur Mumcu meydanına doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında sık sık "Biz Antakya halkı ile Suriye halkını ayırıştırın, Arap Alevilerini yok sayın, Muhsin Yazıcıoğlu'na kahraman diyen bir Cumhurbaşkanı istemiyoruz" denildi.

Daha sonra kitle Gezi Şehitleri Parkı'na geçerek burada basın açıklaması gerçekleştirdi. Eylem boyunca sık sık "Seccel, seccel ena Arabi", "Vahed, vahed, vahed nihna Suriye vahed", "Maraş, Sivas, Roboski unutulmaz hiçbirisi" sloganları atıldı. Ayrıca eylem aralarında Partizan ve YDG'nin de olduğu birçok devrimci ve demokrat kurum destek verdi.

Haftalık Özgür Gelecek Pêşeroja Azad

Umud Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

İNTİFADA, İNTİFADA, İNTİFADA!

Dersim

Pulur: Rojava ve Filistin'de devam eden emperyalist savaşı ve katliamları protesto etmek için 25 Temmuz günü Pulur'da (Ovacık) Partizan bir yürüyüş gerçekleştirdi. "Filistin'den Rojava'ya direnen halklar kazanacak" pankartı açan kitle, Turistik Otel önünden Belediye önüne yürüdü.

İstanbul

Kadıköy: Filistin İçin İsrail'i Karşı Boykot Girişimi, 23 Temmuz günü Kadıköy'de gerçekleştirdiği yürüyüşle Gazze'ye yönelik saldırıları protesto etti.

Partizan'ın da katılımcısı olduğu yürüyüş, Boğa Meydanı'ndan Rıhtım'a kadar sürerken, Rıhtım'da kitle adına Züleyha Gülüm'ün okuduğu basın açıklamasında Türkiye'nin İsrail'le sürdürdüğü ekonomik ve siyasi ilişkilere son vermesi gerektiği belirtilerek, Filistinlilerin tüm bunların karşısında güçlü bir direnişi tek başına ördüğünün altı çizildi. Eylemde FHKC adına da konuşma yapıldı.

Bursa

İsrail'in Gazze'ye başlattığı operasyonu protesto etmek için **Bursa Savaş Karşıtı Platform** tarafından bir yürüyüş gerçekleştirildi. Partizan'ın da aralarında bulunduğu kurumlar, 21 Temmuz günü Setbaşı'nda toplanarak Heykel'e kadar yürüdü. Yapılan açıklamada, TC'nin İsrail'le askeri ve siyasi ilişkilerini sonlandırması gerektiğini vurguladı.

Bir katliamın resmini çizmeye kalksak aklımıza şimdilerde Filistin'de kan gölüne dönen sokaklar ve bu sokaklarda geleceğe değil sadece bir anlık bir kurtuluş için koşuşturan çocuklar gelir. Çocuklar düşleri ile vardır. Ve her düş bir güzün kendisini bahara bırakma heyecanıdır. Ancak ne var ki emperyalizm, çocukların düşlerini çalarak halk kitleleri üzerindeki kara kışı mutlak kılmak istemektedir.

Ortadoğu'da çocuk olmak katliamı kanıksamak anlamına gelmektedir. Çeşitli biçimlerde ortaya konulan iddialarla bölgesel pazar dalaşında rol kapma hevesi içinde olan hâkim sınıflar halk kitleleri üzerindeki katliam politikaları ile bir katliamın anatomisine katkı sunuyorlar.

Enerji politikalarının insan canıyla takas pazarı olan Ortadoğu'da özellikle Türkiye, Katar ve Suudi Arabistan tarafından semirtilen gerici örgütlerle kan denizi kabarmaktadır. Bu tablo değişen çelişki ve dengelerin adyken bu durumu fırsata çevirmek isteyen Siyonist İsrail devleti Filistin politikasını yoğun bir şekilde işletiyor. Son yıllarda deniz suyundan yenilenebilir su elde etmek isteyen İsrail, Golan Tepeleri'ndeki denetimini artırmak için İsrail politikasına ağırlık vermektedir. Öyle ki katliam politikası 2 Temmuz'da önce hava 18 Temmuz'da kara operasyonuna dönüşerek daha da şiddetlendi.

Bir ayı bulacak olan katliamda resmi rakamlara göre 1654 kişi hayatını kaybetti. İsrail Milletvekili **Ayelet Shaked**'in "Hepsi düşmanımız. Kanlı başlarında olmalı. Buna öldürülenlerin anneleri de dahil. Onlar da oğullarının peşinden gitmeli. Evleri de yıkılmalı ki orada 'yılan' yetiştiremesinler" şeklindeki açıklaması kan dondururken Filistin'de en çok kadın-

lar ve çocuklar katledilmektedir. (Shaked'in sözleri, polis tarafından katledilen Berkin Elvan'ın annesini yuhalatan birini hatırlatmakta herkese.) Bugün Filistin'de katledilenlerin % 70'i kadın ve çocuklardan oluşuyor.

İsrail: Vakit Nakittir!

İsrail'in Filistin'de gerçekleştirdiği katliam dünya kamuoyunda yankı yaratırken bu yankının vardığı adres yine bölgesel planlar ekseninde yorumlanmaktadır. Önceleri İsrail'in katliamını destekleyen ABD şimdi ise çeşitli planlar dâhilinde sürecin "sükûn"a evrilmesi gerektiğini dile getirmektedir.

Bölgenin tasmalı çakalları Türkiye ve Katar'ın sürece dâhil olması ile ortaya konulan üç günlük ateşkese dakikalar kala İsrail bombalamalarını durdurmadı. Vakti nakit ölüme dönüştüren İsrail bölgede katliam kusarken Türkiye ve Katar da bir "başarı" elde etmişçesine mağrurlanarak gövde gösterisi yapmaktadır. Ancak bu süreç çok uzun sürmedi. İsrail ateşkese bozarak yüzlerce kişiyi katletti.

Her adımın bir gösterişe dönüştüğü son yıllarda Ortadoğu'nun hamilik görevini üstlenmek isteyen bu ülkeler katliamın baş sebepleridir. Türkiye'deki Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde bir propaganda malzemesi haline gelen Filistin katliamı özellikle AKP elinde muazzam bir veriye dönüşmüş durumdadır. Türkiye halkı içindeki anti-siyonist yaklaşım hâkim sınıflar eliyle açık biçimde anti-semitizme dönüştürülmektedir. Bu durum hâkim sınıflar olgusunu ortadan kaldırılarak halk kitlelerinin karşı karşıya getirildiği, hâkim sınıfların kendilerini üretme amacına dönüşmektedir.

Şu bir gerçektir ki Ortadoğu ekseninde İsrail-Türkiye arasındaki kemik dalaşı farklı biçimlerde gündeme gel-

mektedir. Aynı kapının bekçisi olan bu iki ülke özellikle Ortadoğu'daki dengeleri kendi siyasi bekaları doğrultusunda tanımlamakta ve tasarruflarını bu doğrultuda şekillendirmektedir. Türkiye İsrail'in Filistin'e saldırmamasında aslında gayet memnun. Zira İsrail'in böylesi bir savaş içine girmesi askeri ve ekonomik anlamda maddi kayıp anlamına gelirken, Türkiye babasına kardeşini daima şikâyet etmektedir. Zira Ortadoğu'nun verasetidir esas olan.

İntifada! İntifada!

Türkiye'ye ılımlı İslam kapsamında ihale edilen Hamas bugün Türkiye'nin İsrail ile arasındaki politik krizin bir aracı olarak ortada durmaktadır. Hamas'ın İsrail halkının temsilcisi olduğu yönünde ileri sürülen anlayışlar ve bu doğrultuda Hamas'a biçilen "ilerici" misyonu hâkim sınıfların politikalarını üretme çabasından başka bir şey değildir.

Mısır'da Mursi'nin devrilip başa Sisi'nin gelmesi ile birlikte İsrail ve Türkiye arasındaki politik krizin güç dengeleri oturdu. Bugün Türkiye'nin hamiliğinde olan Hamas, Mısır'ın arabuluculuğuna güvenmezken aynı şekilde İsrail de Türkiye ve Katar'ın arabuluculuğuna güvenmemektedir. İsrail devleti için sürecin durulması ancak kendi kudretinde olacaksa geçerlidir.

Zira İsrail bu süreçten Türkiye ve Katar'ın rol almasından kaygılıdır. Geline süreç Ortadoğu kazanında kaybedenler kafilesine oturan Türkiye'nin bir krizi olarak da okunabilir. Filistin halkı bugün emperyalistlerin ve onun yerli uşaklarının kuşatması altındadır. Filistin halkına destek başta emperyalizme, siyonizme ve Filistin'deki yerli uşakların ve bölgesel dayı başlarına karşı intifada çağrısından başka bir şey değildir.

